HALKIN SESİ 124

30 Ağustos 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SÖKE

Ağalığa son, dayıbaşılığa paydos!

Aslen Amasya'nın Gümüşhacıköy ilçesinin küçük bir orman köyündenim. Yoksul bir ailenin çocuğuyum Ailemiz sekiz nüfustur. Köyümüzde yalnız tütün üretilir. Sizin anlıyacağınız işçi kardeşlerim, köyümüzde yazın iş vardır. Kışın ise iş yoktur. Tütünde yaptığımız işçilikten aldığımız parayla geçinemediğimizden, babam daha çok para kazanmak için dışarıya yani Ankara, Aydın, İzmir'e çalışmak üzere sırtına bir yorgan alarak gider. Yazın oralarda kazandığı para ile kışı zor çıkarırız. Para yok, iş yok. Bu zorluklar bizi kışın köyün ağasına mecbur eder. Ağadan borç para isteriz. Buna karşılık bize "borç para veririm ama yüzde elli de faiz isterim" der.

Çok zor durumda olduğumuzdan babam bizi toparlayıp Söke'ye getirdi. O mevsim bir bahçe evinde yani tek odalı sağlıksız bir eve yerleştik. Odayı çarşafla ikiye böldük ve aynı odada sekiz kişi yatarak günlerimizi geçirdik.

Mali imkanlarımızın elverişli olmayışından dolayı ortaokula gidemedim. Pamukların çapalanması başladığında dayıbaşılar ortaya çıkıp bizi işe götürmeye başladılar. Bu dayıbaşılar hiç bir zaman işçilerin hakkını aramaz. Tam tersine işçilere söver gücü yeterse döver. İşçiler içindeki kadınlara, kızlara sarkıntılık ederler. Bu davranışlarına karşı çıkanları işten kovalarlar. Biz işçileri 50- 60 kişi açık arabalara bindirip işe gönderirler, kendileri ise hususi arabalarla gelirler. Sadece bunlarla da yetinmezler, kazancımızın bir kısmına elkorlar. Mesela pamuk toplamalarında kilo ile topladığımız için tartıları esas alarak dayıbaşılar yapar. Her tartıda 3-5 kilomu zu çalarlar. Ayrıca her kilo da 25 kuruş ile 50 kuruş arasında paramızı da keserler.

Bu ne biçim düzen, bu nasıl kanun; adalet yok mu bu memlekette? Biz yoksullar, işçiler, köylüler hep böyle sömürülecek, hor görülecek ezilecek miyiz? Yeter artık. İşçi köylü kardeşlerim bu böyle sürüp gitmez. El ele verip birleşelim. Ağalığı ve dayıbaşılığı kaldırıp işçinin köylünün her hakka sahip olabileceği bir düzen kuralım. Bunun da yolu örgütlenmeden geçer. Bizler devrimci sendikalarda toplanmalı, kendi aramızdan bizleri temsil edecek önderler çıkarmalıyız.

Fevzipaşa Mahallesinden bir devrimci işçi

AYDIN

BİR TABUR JANDARMA KÖYÜMÜZÜ BASTI

Sarıcaova köyü alevi vatandaşların yaşadığı büyük bir orman köyüdür. Köy halkı yiğitliği, misafirperverliği ve çalışkanlığıyla tanınır. Geçimlerini ormanda çalışarak sınırlı olan arazilerinde elma, tütün, fasulye yetiştirerek sağlarlar, ayrıca pamuk çapalama ve toplama zamanlarında ova köylerine çalışmaya inerler.

Jandarmalar 31 Temmuz günü köye silah aramaya geldiler. Yolda arıza yapan traktörün yoldan alınmasını isteyen jandarma komutanı, şoförün, traktör arızalı demesi üzerine şoförü dipçikletti. Köylüler köy meydanında cereyan eden bu olay üzerine daha önceden tanıdıkları Türkeşçi Çavuşu ve olayı, slogan atarak protesto etmeye başladılar. Bunun üzerine jandarma komutanı köy halkına ana avrat beşikten mezara küfretti. Buna köylüler daha büyük tepki gösterdiler. Protestolar jandarmayı köye baskın yapması için davet eden muhtara da yapıldı, düğünden dönen köylülerin de katılmasıyla protestolar büyüdü.

Korkuya kapılan muhtar ve komutan, köylülerin elinden muhtarın evine kaçarak kurtulmuş, orada sabahlayarak ertesi günü şehre inmiş. Kaymakamlığa, Valiliğe ve Jandarma Alayına "Sarıcaova köylüleri ayaklandı, bize karşı koydular, silah çektiler" diye telefon ve telsizlerle sanki isyan varmış havasını yaymış. Devlet yetkilileri de sarsılan otoriteleri ni sağlamak üzere bir taburla Aydın'dan yola çıkarak dağ köyünün yolunu tutmuşlardır. Valiye ve savcıya uyarı yapılmasına rağmen 1 Ağustos günü köye giden Yarbay komutasındaki 100 kadar jandarma 7'den 70'e çocuk, kadın, kız, ihtiyar demeden bütün köylüleri dip - çikten geçirmişlerdir.

Aynı gün kendisiyle görüştüğümüz köylüler olayı şöyle anlattılar:

"Öğleden sonraydı. Askeri araçlar sökün etti. Biz henüz ne olduğunu anlayamadan arabalardan inen jandarmalar 3erlik gruplar halinde koşar adım önlerine gelen kim olursa olsun dipçikleyerek köyün sokaklarına daldılar. Ortalık bir anda anacık babacık gününe döndü. Çığrış bağrış kaçanlar, köylülerle birlikte inip kalkan dipçikler, dipçiği yiyip kaçamayarak yere yuvarlanan çocuk ve ihtiyarlar, kadınlar. Sanki cephe bozulmuş da düşman basmıştı köyümüzü.

Sonra topladılar herkesi ellerinde listeler başladılar saymaya. Köyde ne kadar okumuş öğrenci, öğretmen varsa topladılar. İşte o zaman biz durumu anladık. Bu iş başkaydı. 2. MC güvenoyu alalı henüz bir gün olmuştu. Zaten 1. MC zamanında tütünlerimiz ve köyümüz ayrı mu amele görmüştü. Tütünlerimizi çeşitli bahanelerle beş paraya düşürdüler. Şimdi de sıra zulmetmeye gelmişti. Köyümüz halkının ilerici ve alevi olması yeterli sebeplerdi dövülmemize. Bölücülüğün, kışkırtıcılığın esas kaynağı ve destekleyicisi bunlardır.

Aramızdan 18 kişiyi salıp götürdüler. Güya suç işlemişler. Jandarma komutanı keyfince adam dövse ağzına geldiği kadar küfretse bizler de bunu yutarak ses çıkarmasak hiç bir şey yoktu.

Biz halkız. Zalimlere boyun eğmedik daha da eğmeyeceğiz. Elbette zalimlerden hesap sorulacaktır.

Kuyucak-Sarıcaova'dan bir köylü.

ÇİVRİL

MC, toprak reformu yapıyoruz diyerek topraklarımıza el koymaya kalkıyor

Bundan 30 sene önce bu toprakların 1303 dekarlık bir bölümünü köy ihtiyar heyeti 434 aileye 3'er dekarlık parçalar halinde dağıttı. Daha sonraki yıllarda köyümüze ve çevreye topraksız göçebe aileleri yerleşti. Bunlar haklı olarak toprak istiyorlar. MC hükümetinin Toprak Reformu Komisyonundan gelen adamlar, iki sene önce elimizdeki topraklarla ilgili beyanname istediler. Daha sonra bu 434 ailenin elindeki toprağı, çevreye sonradan yerleşen 76 haneye kiraya vermeye kalktılar. Böylece köylüyü birbirine düşürdüler. Toprak kavgası başladı. Bu yüzden cinayetler işlendi. Biz herkesin toprağa kavuşmasını istiyoruz. Bu 76 yoksul aile de toprağa kavuşsunlar. Fakat bu, zaten toprağı kendine yetmeyen yoksul köylülerin elindeki toprağın alınmasıyla olmamalıdır. Biz yoksul insanlarız. Birbirimizden alıp veremediğimiz yoktur. Kardeş gibi yaşamak istiyoruz. Şimdi de gördüğünüz gibi toprakları hepimizin elinden almaya kalkıyorlar.

Işıklı köylüleri

BİR OKUYUCUMUZUN KARİKATÜRÜ

Halkın Sesi'ni izlemekteyim. Bu siyasetin gelişip serpilmesi için elimden geldiği kadar çalışıyorum. Her kişinin yetenekleri ölçüsünde yardımcı olması gerekir.

Şimdilik size güncel olduğunu sandığım bir karikatürü gönderiyorum.

Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı kararlı mücadelenizde başarılar dilerim.

S. Karakul-Ankara

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ:HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ:KLODFARER CADDESİ, 38/1 DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK 1103 KARAKÖY-İSTANBUL /ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 125, ALTI AYLIK 65 LİRA ; YURTDIŞI YILLIK 200, ALTI AYLIK 100 LİRA / BASKI : DAILY NEWS / YAYIN İLANLARI: 200 LİRA/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA, Hamam Sokak, No: 4 Cağaloğlu-İSTANBUL ; TÜR-DA, Menekle Sokak No: 16 Kızılay-ANKARA; TÜR-DA , 847 sokak, Birlik Han No: 34/9 Konak-İZMİR ; TÜR-DA, Cemal Gürsel Caddesi Zeki İşhanı No:13 ADANA ; EYLEM Kitabevi, Suakar Pasajı, Kat: 3 DİYARBAKIR , YILDIZ Kitabevi Eyüboğlu Caddesi, Uğur Pasajı GAZİANTEP,/ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ / .

Kadife eldiven içinde demir yumruk

Bomba furyasını bir zam furyası izliyor. Demirel'in "Ekonomik Tedbirler Paketi " açıldıkça, halkın ekmeğinden tuzuna, sigarasından odun kömürüne kadar herşeye zam yapıldığı görülüyor. MHP'li Bakanların ilan etikleri taban fiyatları fındık, üzüm, incir ve haşhaş üreticisini büyük sıkıntı ve sefalete sürüklüyor. Bir devalüasyon yapılacağından herkes emin. Şimdi bunun ne zaman ve ne oranda yapılacağı tartışılıyor. Büyük patronların örgütü MESS, işçi sınıfının haklarına el koymakta kararlı olduğunu açıklıyor ve grevci işçileri lokavtla tehdit ediyor. Yine MESS, işçi ücretlerinin dondurulmasında ısrar ediyor. MC hükümetinin ise bu konuda bir kanun hazırlayacağı söyleniyor. Enerji buhranı ağırlaşarak devam ederken, Demirel elektrik sıkıntısının bir ay içinde ortadan kalkacağını müjdeliyor(!) Bir mucize mi olacak? Demirel'in Rusya'dan alacağı elektriğe güvendiğini herkes tahmin edebiliyor. Bunun bedelinin ne olacağı da bellidir.

Demirel-Türkeşlerin bir yazarı, MC hükümetinin bütün bu sorunların altından nasıl kalkacağını şöyle açıklıyor: "Devlet kadife eldiven içinde bir demir yumruk olarak, ekonomik tepkilerin siyaset boyutları almasını önlemelidir. Bir süredir gerçekleştirilen başarılı güvenlik operasyonları o açıdan olumlu bir uygulamayı sergilemektedir. "(Rapor,Tercüman, 24 Ağustos 1977)

İşte son bir aydır yoğunlaştırılan terörün amacı bu satırlarda yatmaktadır. Halk pahalılıktan şikayet mi ediyor, vur beynine "demir yumruğu"! İşçiler ücretlerin dondurulmasına karşı mı çıkıyor, alın size bombalar, sabotajlar. Genel grev kararı alan işçi sınıfına karşı, yüksek yerlerden çıkartılan tehdit bildirileri. Tutuklamalar, işkenceler. 12 Mart'tan hevesini alamamış bir gazete, pervasızca İkinci Şubede yapılan işkenceleri reklam ediyor. Valiler sanki sıkıyönetim komutanı gibi dernek kapatıyor, polis operasyonlarını idare ediyor. Aramalar, taramalar , baskınlar birbirini kovalıyor. 12 Martta "kapıcılara", "apartman sakinlerine" ve "saygıdeğer muhbir vatandaşlara" çıkartılan çağrı bildirileri, tozları silinerek yine piyasaya sürülüyor.

İkinci MC hükümeti kurulduğundan beri Türkiye'de yaşanan gerçek budur. Faşist iktidar bir korku ve dehşet havası yaratarak, kitlelerin mücadelesini söndürme gayreti içindedir. Fakat Demirellerin eseri olan bütün bu zorbalık, yine de bir kadife eldivenle maskelenmeye çalışılmaktadır. Demirel-Türkeşler bir elleriyle halkın üzerine bomba atarken, diğer elleriyle "barış", "huzur" ve "can güvenliği" bildirileri yazıyorlar. Onlar bir yandan genel greve gidecek işçi sınıfına tehdit üstüne tehdit yağdırırken, bir yandan da maceracılığı körüklüyorlar. Kendilerinin şişirip büyüttükleri maceracılığı kullanarak, hakim sınıflar içinde faşist terör ihtiyacını kuvvetlendirmeye çalışıyorlar. Karanlık köşelerde sağa, sola bomba yerleştiren ve yurtseverleri katleden faşistler, kanlı ellerini arkalarına saklayarak kitlelerin karşısına "anarşinin durdurulması", "can güvenliği" yaygaralarıyla çıkıyorlar. Devletin "demir yumruğu" denen MİT, polis ve kontr-gerilla bütün güçleriyle tertip ve provokasyon meydanındadır. Fakat tertipçilerin elebaşıları olan Türkeş ve Demireller masum pozu takınarak ortalıkta dolaşıyorlar.

MC hükümetinin bu taktiği, Türkeş'in elma şekeri diye uzattığı bombaya gözü kapalı sarılan maceracıları zerre kadar ilgilendirmemiştir. Türkeş bombanın tozu dumanı arasından sıvışıp, halkın karşısına "barış" nutuklarıyla çıkarken, maceracılar bombanın gürültüsüyle kendilerinden geçmiş ve "silahlı propaganda" yaptıklarını zannederek kitlelerden tecrit olmuşlardır. Bombayı atan kim gerçekten barış ve can güvenliği isteyen kim, her şey birbirine karışmıştır. Maceracıların bütün yaptıkları gerçek bombacıların gizlenmesine hizmet etmiş, bu akımlar Demirel-Türkeşlerin zorbalık gücüne "kadife eldiven" giydirilmesine yardımcı olmuşlardır.

Şimdi son polis baskınlarıyla olaylar yeni bir safhaya girmiş bulunuyor. Birçok genç tutuklanıyor.

MC'nin yazarı son tutuklamaların "ekonomik tepkilerin siyaset boyutları almasını önlemek" yolunda "olumlu bir uygulama" olduğunu söylemektedir. Yani Demirel-Türkeşler zamlara karşı tepkiyi önlemek amacıyla bir yandan maceracılığı körükleyip dikkatleri bombalara çekerken, diğer yandan da bu akımlar üzerinde yaptıkları polis operasyonlarıyla halka gözdağı vermeye çalışmaktadırlar. Bir aydır pompalanan maceracılık şimdilik söndürülmektedir. Böylece Türkeşlerin "güçlü iktidar"ı yaratılmaya çalışılmaktadır.

Bugün bir daha görüyoruz ki, maceracılık sadece hakim sınıfların reklam tabelalarında "güçlü"dür. Gerçekte halktan tamamen kopuk olan bu akımların hiç bir gücü yoktur. Bunlar, Demirel-Türkeşlerin halka karşı şişirip kullandıkları ve sonra da patlatıp kenara attıkları bir balondan ibarettir.

Şimdi gazetelerde maceracıların ne kadar "güçlü" olduğuna dair haberler değil, "kanundan kaçılamayacağı", "devletin pençesinden kimsenin kurtulamayacağı" şeklinde yazılar yer alıyor. Bugün polisin "en büyük ve tehlikeli" gizli örgütleri bile nasıl açığa çıkardığına dair hikayeler anlatılıyor. Artık Bombacı Leyla'lara değil, "anarşist avında başarı gösteren" polislere madalyalar dağıtılıyor . Son maceracı eylemlerin yenilgisi şerefine kadehler kaldırılıyor ve devletin ne kadar güçlü olduğu yaygarası kopartılıyor. "Oligarşinin bağrını gümbür gümbür döverek devletin kofluğunu göstereceklerini" iddia edenler, her zaman olduğu gibi bugün de hakim sınıfların devletinin olduğundan güçlü görünmesine hizmet etmişlerdir.

Proleter devrimciler maceracılıkla sekiz senedir mücadele ediyor. Dergimiz ise bomba olaylarının hızlandığı son bir aydır bu eylemlere katılanları sürekli uyardı. Maceracılıkta ısrar edenlerin bugün vardıkları nokta yenilgidir. 40 milyonluk Türkiye'de bunları kimse savunmuyor. Bu, devrimci olduğunu iddia eden bir insan için ne acı bir durumdur.

Maceracı akımlar içinde yer alan gençleri bir daha uyarıyoruz:Siz Demirel-Türkeşlerin övdüğü "kahramanlar" olarak mı kalacaksınız, yoksa halkın sadık neferleri mi olacak - sınız? Unutmayın, kitleler olmadan bütün bombalar güçsüzdür. Daha da kötüsü, patlattığınız bombayı kitlelere atıyorsunuz. Halkımız, devrimci evlatlarının kendisiyle sımsıkı birleşmesini istiyor. O, bir ömür boyu halkın menfaatları için, devrim için fedakarca mücadele eden gençler görmek istiyor. Maceracılığı reddedin ve Türkeşlerin, Demirelle - rin sizi sürüklediği yere gitmeyin.

Halksız bütün bombalar güçsüzdür ama halka zulmeden iktidarlar daha da güçsüzdür. Milyonlarla halkımız Demirellerin Türkeşlerin faşist iktidarından nefret ediyor. Türkiye emekçilerinin mücadelesi karşısında Türkeşlerin "güçlü iktidarı" da gerçekte bir balondan ibarettir. Türkiye halkı MC hükümetinin sırtına yüklediği zam yükünü kuzu kuzu taşımayacaktır. İşçi sınıfı büyük patronların ellerini çoluk çocuğunun nafakasına uzatmasına seyirci kalmayacaktır. Türkiye halkı Rus sosyal-emperyalistlerinin yurdumuzu pençesi altına almasına razı olmayacaktır.

Proletarya hareketinin önderliğinde ilerleyen halkımız, Demirel-Türkeşlerin ve bütün gericilerin balonunu söndürecektir.

HALKIN SESİ

Yorumsuz

"1958 iktisadi istikrar tedbirlerinin ekonomiye getirdiği uzun vadedeki yarar tartışılmaz bir gerçektir. Ama kısa dönemde iç siyaseti büyük ölçüde etkilemiş, toplumun zaten siyasi iktidara karşı mevcut olan tepkilerini büsbütün pompalamıştır...

"Ve o yoğunlaşan, ivmeler alan toplum tepkileri sokak gösterilerini başlatmıştır. 1960 İhtilalinde iktisadi hoşnutsuzluğun izleri inkâr edilemez..

"Bu yorumumuzun bir diğer ispatı 1970 devalüasyonu ve iktisadi tedbirlerini takibeden 12 Mart 1971 muhtıra olayıdır..

"1977 Ağustosu Türkiye'sine bakıyor ve gerçekçi olarak -Ne yazık- 1958 ve 1970 ortamı ile büyük benzerlikler buluyoruz. Gecikmiş, fakat kaçınılmaz, sorunlu zamlar, köklü iktisadi istikrar tedbirleri. Toplumda zaten varolan ekonomik sıkıntılar, siyasi tepkiler. Dış baskılar. Döviz dar boğazları. Karaborsa. Ve ileriyi düşünerek ürperiyoruz: Acaba?..

"Ancak, 1977 Türkiye'sinde şansımız, 1958-1960 ve 1970-1971 olayları arasındaki sebep-sonuç ilişkisini tespit etmiş olmamızdır. Yaşadığımız tecrübedir. O tecrübelerin ışığı altında, siyasi iktidar önleyici vaziyetler alabilir..

"Ve devlet kadife eldiven içinde bir demir yumruk olarak, ekonomik tepkilerin siyaset boyutları almasını önlemelidir. Bir süredir gerçekleştirilen başarılı güvenlik operasyonları o açıdan olumlu bir uygulamayı sergilemektedir. " (Rapor, Tercüman, 24 Ağustos 1977)

İskencecilerin reklamını yapan bir gazete

"Anarşik olayların failleri daha önce siyasi polis tarafından aranırken, son zamanlarda polis şefleri taktik değiştirdi... Şimdi banka soyguncularını ve bombacıları yakalama görevi adi asayiş suçlarına bakan 2. Şubeye bağlı Ağır Suç Masası'na verildi. Onlar elde edilen ipuçlarını kendi yöntemleriyle değerlendirip, yakalananları yine kendi yöntemleriyle sorguya çekince anarşistler peşpeşe ele geçmeye başladı. "(Günaydın, 24 Ağustos 1977)

EN BÜYÜK SABOTAJ YENİ ÇARLARA BAĞIMLILIKTIR

"Ambarlı Santralı ana kablosu kasten yakılmış"

"Türkiye-Irak Petrol Boru Hattı dinamitlenmiş"

"Keban'da yağ tanklarına yabancı madde doldurulmuş ve santral, artacak basınçla uçurulmak istenmiş"

Bunlar 17 Ağustos tarihli Tercüman gazetesinin manşetleri. Tercüman gazetesi ardarda arızalanan temel enerji merkezlerine sabotaj yapıldığını yazıyor. Arkasından da bu sabotajların "uluslararası komünizmin" işi olduğunu söylüyor.

Yeniden Milli Mücadele adlı dergi ise son bomba olaylarıyla ilgili olarak şunları yazmaktadır:"Ekonomik hayatımızda yangın, soygun, sabotaj ve tahribatlarla büyük kayıplar meydana getirilmektedir. Ülkemizde bu yangın ve elektrik santralı arızalarından başka, bir de Türk ekonomisini yaralayan maksatlı grevler konusu vardır. MESS tarafından hazırlanan bir raporda, bazı işyerlerinde Türk işçisinin menfur bir emele nasıl alet edilmek istendiği belirtiliyor... Herşeyden önce Türkiye'deki bütün banka ve benzeri yerlerin soygunlarını .planlayanlar komünistlerdir". (Yeniden Milli Mücadele, sayı 395)

Yeniden Milli Mücadele'nin aynı sayısının 4. ve 5. sayfalarının manşeti ise şudur:"Sabotajlar Ekonomik Buhranı Derinleştiriyor. DİSK Grevleri Ekonomik Hayatı Sarsıyor".

Şimdi memleketin "iyiliği" için sahte gözyaşları döken bu gazetelerin enerji konusundaki politikalarına bakalım. Tercüman gazetesi "Gerçekçi Enerji Tablosu" dediği şeyi şöyle açıklıyor:

"Bulgaristan ve Sovyetler Birliği'nden alınan enerji ile açığın karşılanması, aslında sağlıklı bir enerji yatırım politikasının uygulanması için Türkiye'ye zaman kazandırabilir. (Tercüman, Rapor, 13 Ağustos 1977)

Bunların sözlerinde ve gözyaşlarında zerre kadar samimiyet var mıdır? Sağcı gazeteler ve bunların patronu MC, bir yandan ekonomimizin can damarı olan elektriği Yeni Çarların eline teslim ediyor bir yandan da ekonominin batmasından dem vuruyorlar. Türkiye'nin ekonomisine ve enerji kaynaklarına yapılan en büyük sabotaj şalterlerimizi sosyal-emperyalistlerin eline teslim etmektir. İşte Doğu Avrupa ülkeleri, işte Küba! "Zaman kazanmak" falan, hepsi palavradır. Yeni Çarlara elini uzatan, kolunu kurtaramıyor.

Diyelim ki, enerji merkezlerindeki arızalar bu gazetelerin iddia ettiği gibi sabotajlar sonunda meydana gelmiştir. Peki, bu sabotajlar bugün en çok kimin işine yaramaktadır? Brejnev revizyonistleri, ekonomisi çökmüş ve kendisine muhtaç hale gelmiş bir Türkiye istiyor. Onlar direnme gücü zayıflamış bir Türkiye'nin kendileri için kolay yutulacak lokma olduğunu düşünüyorlar.

MC'nin borazanlığını yapan gazetelerin, Yeni Çarların ekmeğine yağ süren sabotajlara karşı çıkması tam bir ikiyüzlülüktür. Türkiye'nin batması, ekonominin çökmesi Demirel-Türkeşleri zerre kadar ilgilendirmiyor. Bunların bütün meselesi çöken faşist diktatörlüğü ayakta tutmaktır. Demirel-Türkeşlerin zihniyeti "benden sonrası tufan"dır.

Faşist gazetelerin bütün bu melanetleri komünistlerin üstüne yıkma çabaları boşunadır. Proleter devrimcilerin tutumu açıktır. Türkiye proletaryasının, ekonominin çökmesinden hiç bir menfaatı yoktur. Aksine proletarya ve kırk milyon halk, öz kaynaklarımıza dayanan milli bir enerji politikası izlenmesini ve süper devletler karşısında bağımsızlığını savunacak güçlü bir Türkiye'nin yaratılmasını istiyor. Yarınki sosyalist Türkiye'nin kurucusu olan proletarya, bütün zenginliklerin asıl sahibidir.

Yeniden Milli Mücadele'nin yayınında dikkati çeken diğer bir nokta, işçi sınıfının grevlerini, çeşitli yerlere yapılan sabotaj ve tertiplerin bir parçası olarak göstermeye çalışmasıdır. İşte bu yayınların amacı da böylece ortaya çıkıyor. Bunların asıl meselesi işçi sınıfının genel grev mücadelesine kara çalmak ve onu önlemektir.

"Tesadüfen" bulunan bir dinamit paketi

İSTANBUL'DA EÇZACIBAŞI FABRİKASININ BAHÇESİNE YERLEŞTİRİLEN TAHRİP KALIBI, BİR TRAFİK POLİSİNİN GÖRMESİ SONUCU TESİRSİZ HALE GETİRİLMİŞ VE MUHTEMEL BİR FACİANIN ÖNÜ ALINMIŞTIR.

ANARŞİSTLER, BOMBALI SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR

- Eczacıbaşı ilaç ve Gorbon Işıl Seramik Fabrikalarının bahçelerine yerleştirilen tahrip gücü yüksek dinamit kalıpları zararsız hale getirildi
- Ankara'daki 2 patlamayı Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi'nin "Acilciler" grubu üzerine aldı.

15 Ağustos 1977 tarihli Tercüman gazetesinden alınmış yandaki kupür, MC hükümeti kurulduktan sonra hızla artan bomba ve sabotaj eylemlerinin içyüzünü bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir.

Resimde Eczacıbaşı Fabrikasının bahçe duvarına konan bir bomba paketi görülmektedir. Tercüman gazetesinin bildirdiğine göre, yoldan geçen bir trafik polisi bombayı görmüş ve Emniyete bildirerek tesirsiz hale getirilmesini sağlamıştır.

Tercüman'ın yazdığına göre buna benzer bir olay Gorbon Işıl Seramik Fabrikasında da görülmüştür. Bu fabrikanın bahçesinde de "patlamaya hazır 7 fitilli dinamit lokumu bulunmuş, olay yerine gelen bomba uzmanları dinamitleri tesirsiz hale getirerek muhtemel bir faciayı önlemişlerdir."

Aslında yukardaki resim herşeyi gözler önüne sermektedir. Yolun ortasında ve fabrikanın duvarı üzerinde duran ağzı açık bir bomba paketi. "Gelin beni bulun" diye bağırıyor. Adam paketin ağzını kapatmak ihtiyacını bile duymamış. Neyse ki, yoldan geçen bir trafik polisi bunu "tesadüfen" görüyor ve büyük bir faciayı önlüyor! Tercüman'ın fotoğrafçısı da orada hazır.

Polis tertibi çok acemice hazırlanmıştır. Ama son bir aydır gülünç denebilecek böyle tertiplere o kadar sık rastlanıyor ki... Birtakım adamlar bağlı oldukları gizli örgütün ne kadar belgesi varsa ceplerine doldurup "Hilton'daki generallerin balosuna sızmaya çalışıyorlar." Türkiye'nin en büyük tankerine "Sabotaj yapmak kastıyla" mavtap atıyorlar. Oradan koşturup Metal Kapak ve Gorbon Işıl Fabrikalarının temellerine iniyorlar. Artan dinamit lokumlarını da Eczacıbaşı'nın duvarına bırakarak çekip gidiyorlar.

Bütün bunlarla yapılmak istenen nedir? Aslında yukardaki gazete haberi dahi, bu sorunun cevabını vermektedir. Resmin altında yer alan başlık şudur: "Anarşistler bombalı saldırılarını sürdürüyor." Alt başlıklarda ise, "Demirel'in başkanlağındaki Asayiş Komitesinin, anarşinin önlenmesi için kanun boşluklarının doldurulması çalışmalarını sürdürdüğü" belirtiliyor. Mesele açıktır:Demirel-Türkeşler bir yandan bombalarla ve sabotajlarla "anarşi azdı" havasını yaratmak isterken, bir yandan da halka karşı yeni baskı kanunlarının hazırlığı içinde bulunuyorlar.

Yukardaki küpürde dikkati çeken diğer bir nokta da, fabrikalara konan bomba haberinin altında, 'Ankara'daki iki patlamayı, THKP-C'nin 'Acilciler' grubunun üzerine aldığı" dır. Açıkça ortadadır ki, polis bu haberle, kendi tertibi olan fabrikalara dinamit yerleştirme olayını "Acilcilere" maletmeye çalışmaktadır. Peki, polis, niye "Acilcileri" seçiyor?

Yine gazeteden öğrendiğimize göre, "Acilçilerin" üzerlerine aldıkları iki eylem, Ankara'da Odalar Birliği binasında ve Ülkü Ocakları Derneği Seyran Kitaplığında bomba patlatılması eylemleridir. "Acilcilerin" Odalar Birliği'ne bomba koymasıyla, polisin fabrikalara bomba yerleştirmesi arasında ne fark vardır? Hedefleriyle, kullandıkları araçlarla her ikisi de aynı türden eylemlerdir. İşte polis, maceracıların bu yanlış eylemleri dolayısıyla, en bayağı tertiplerini dahi bunların üzerine yıkma olanağı bulabiliyor.

BOMBALARIN ARASINDAN İ.BİLEN'İN KİTABI ÇIKTI

Yandaki resimde polisin, "Acilciler" denen gruba ait bir eve yaptığı baskın sonucu ortaya çıkan eşyalar görülmektedir (Milliyet, 23 Ağustos 1977) Resimde silahlar, dinamitler ve bombaların yanısıra, beyaz kaplı bir kitap da dikkati çekmektedir. Kitabın üzerinde şunlar yazılıdır: "Sovyet Sosyal-Emperyalizmi Tezlerinin Saçmalığı"!

İşte faşistlerin ve revizyonistlerin "maocu" diye tanıttıkları bir örgütün gerçek yüzü! Acaba kitabın yazarı kimdir? İ. Bilen mi, yoksa ondan "esinlenen" başka bir revizyonist mi? Hiç farketmez. Ortada duran gerçek şudur: Bombaların ve silahların arasından revizyonistlerin Mao Zedung Düşüncesine küfreden kitabı çıkıyor. İnsan ister istemez düşünüyor:Sosyal-emperyalizm böylesine savunulduğuna göre, resimdeki bombalar ve silahlar acaba nereden geliyor ve ne amaçla kullanılıyor?

Milliyet, 23 Ağustos 1977

MESS PATRONLARININ SON TEHTİDİ: ÜCRETLERİN DONDURULMASI VE LOKAVT!

22 Ağustos tarihli gazeteler, MESS Genel Sekreteri İlhan Lök'ün bir açıklamasını yayınladılar. İlhan Lök, MESS grevinin sürdüğü fabrikalarda 26 Ağustos'a kadar işbaşı yapılmazsa, 'lokavt' ilan edeceklerini söylüyordu. Bu açıklamayla birlikte gerici basın MESS grevinin 'ekonomiyi yüz milyonlarca lira zarara soktuğunu' yazmaya başladı. Aynı gazeteler, çeşitli iş kollarına mensup 23 bin işçinin sürdürdüğü grevler yüzünden 'ekonominin tehdit altında olduğunu' da yazıyorlardı. MESS patronlarının ve gerici basının bu tutumu dikkat çekiciydi.

Nitekim, bu yayınların hemen ardından Günaydın gazetesi, 'ücretlerin dondurulacağı' haberini veriyordu. MC iktidarının bu yönde hazırlıklar yaptığı ve bunun için kanun çıkartacağı belirtiliyordu.

İşçi grevlerinin bastırılmak ve ücretlerin dondurulmak istenmesiyle MESS'in ve MC'nin tehditlerinin aynı anda gündeme getirilmesi, işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelen bir saldırı hazırlığı yapıldığını göstermektedir.

Patronlar binlerce işçiyi, grevi bitirmedikleri takdirde sokağa atmakla tehdit ediyorlar. MESS patronları için 33 işyerinde uygulanan grevler bir hesaplaşmayı ifade ediyor. Bu hesaplaşmada MESS, işçi sınıfının en mücadeleci kesimine darbe indirmeye çalışıyor. Bunu ise, MESS grevlerini kırarak gerçekleştirmeye uğraşıyor. MESS patronlarına en büyük yardımı, grev kırıcı tutumlarıyla revizyonistler sağlıyor.

Öte yandan ekonomik bunalım had safhadadır. Gazeteler, ekonomisi iflas halindeki beş dünya ülkesinden birinin Türkiye olduğunu yazıyorlar. Bu şartlarda, ülke içi tedbirler bahanesiyle, büyük oranlara varan zamlar yapılmaktadır. Ekonomik bunalımın yükü, halkın sırtına bindirilmektedir. MC iktidarı bununla da yetinmeyip işçi ücretlerine gözünü dikmiştir.

İşçi ücretlerinin dondurulması, MESS patronlarının eskiden beri hararetle savundukları bir tedbirdir. MESS patronları grup sözleşmesini, 'işçilerin ücret artışını ve sosyal haklarını sınırlayıcı' bir tedbir olarak düşünmüşlerdi. İşte şimdi MC iktidarı, çıkarmaya çalıştığı kanunlarla, MESS'in ve büyük sanayicilerin bu talebini karşılamaya çalışmaktadır.

14. Bölge delege seçimlerini devrimci işçiler kazandı

Revizyonistler bir kez daha yenilgiye uğradı

Alibeyköy Muhabirimiz Bildiriyor:

19 Ağustos Cumartesi günü 14. Bölgenin delege seçimleri yapıldı. Bilindiği gibi 14. Bölgede Demir Döküm, Sungurlar ve Rabak gibi işçi sınıfının önemli mücadeleler verdiği fabrikalar bulunmaktadır. Seçimlere revizyonistler ve muhalefet ayrı ayrı listeler halinde katıldı. Seçimler sonunda devrimci işçiler 8 delegeliğin tümünü kazanarak revizyonistleri bozguna uğrattı. Ayrıca yedeklerin ilk üç sırası da devrimci adaylar tarafından kazanıldı.

Seçimleri izlemeye gelenler, Mehmet Ertürk ve fedaileri tarafından dışarı çıkarılmak istendi. İşçiler buna karşı çıktılar. Bunun üzerine Mehmet Ertürk ve İGD'liler işçilere saldırmaya yeltendiler. Mehmet Ertürk, DGM direnişinde işten atılan bir işçinin üstüne yürüyerek vurmaya çalıştı. Bakat oradaki işçiler bu azılı işçi düşmanını çembere alarak buna fırsat vermediler. İşçiler Mehmet Ertürk'ü hırpalayarak gereken cevabı verdiler.

Mehmet Ertürk ve revizyonistler bunun üzerine Demirdöküm fabrikasına telefon ediyorlar. Oradaki işçileri aldatmak için 'Sendikayı koman - dolar bastı' diyorlar. Demir Döküm'den gelen işçiler karşılarında DGM direnişinde işten atılan arkadaşlarını görünce, "Bu mu sendikayı bastı?" diye sordular. Demir Dökümden gelen işçiler de Mehmet Ertürk'e gereken cevabı verdiler.

Seçimlerin sona ermesinden sonra işçiler marşlar söyleyerek başarılarını kutladılar. Bu sırada Mehmet Ertürk ve İGD'li tayfası bir odaya sığınıp korkudan kapıyı kitlemişlerdi. Salonda bekleyen işçilere sataşmak isteyen bir İGD'li ise, bir işçiden yediği tokatla sesini kesmek zorunda kaldı.

REVİZYONİSTLER MESS GREVİNİ SATMAYA HAZIRLANIYOR

BUGÜN GREVE DAHA SIKI SARILMANIN ZAMANIDIR

MESS grevi başlayalı üç ay oldu. Bu üç ay içinde revizyonistler grevi baltalamak için etmediklerini bırakmadılar. Grevi güçsüz düşürecek her suçu işlediler.

Revizyonistler aynı zamanda işçilerin eleştirilerinide bir türlü bastıramadılar. Şimdi işçileri susturmak için yeni bir yol bulduklarını sanıyorlar:Eleştiri yöneltenleri "MESS ajanı" olarak suçlamak...

"Sendikanız hepinize para verebilecek durumdayken az para veriyor propagandası yapalım, işçilerin parayı almamalarını sağlayalım." Maden-İş'in MAHA bültenine göre bu sözleri patronlar söylüyormuş! Şimdi revizyonistler akılları sıra kendilerinden hesap soran işçileri "MESS ajanı" olmakla suçlayıp, paçayı kurtarabilecek - lerini sanıyorlar. Böylece işçiler içine nifak tohumları saçıp, herkesin birbirinden şüphe etmesine çalışıyorlar.

Revizyonistlerin grevci işçileri 1000 liraya mahkum etmesine en fazla patronlar sevindi. MESS elinden gelse grevi bir kaşık suda boğacak. Onlar, revizyonistlerin sendika aidatlarını işçilere vermemesinden yararlanarak grevi kırmaya çalışıyorlar. Revizyonistlere soruyoruz: İşçilerden toplanan milyonlar nerede? Maden-İş'in bir yıllık aidatı 116 milyondur. Bunun kaç milyonu grevlerde kullanılmaktadır? Kemal Türkler gibileri han hamam dikip, Moskova'ya seyahatler yaparken işçiler niye açlığa mahkum ediliyor? MESS'in de istediği bu değil mi?MESS patronları revizyonistlerden daha iyi ajan bulamazlar.

Revizyonistler "MESS bizi yeni grevlere zorlayarak çökertmek istiyor" diyorlar. Yani bunlara göre MESS mücadelesini güçlendirmek amacıyla grev yapmak isteyen işçiler de patron ajanıdır. Patronların grevlerin artmasını, işçi sınıfının birleşerek daha güçlü mücadele yürütmesini istediği nerede görülmüştür? Bugün MESS patronlarının istediği, tam da revizyonistlerin yaptığıdır. İşçilerin halktan koparılması, devrimcilerin grev yerlerine sokulmaması, yeni fabrikaların greve gitmelerinin önlenmesi ve işçileri 45 günde 1000 liraya mahkum ederek mücadelenin zayıflaması. İşte revizyonistler bu amaçla MESS'e karşı mücadeleyi desteklemek için greve çıkmak isteyen Demir Döküm işçilerinin önüne dikiliyorlar.

Revizyonistler MESS grevinin başından beri patronlarla gizli kapaklı görüşmeler yapıyorlar. Bu görüşmeler - den hangi işçinin, hangi temsilcinin veya baştemsilcinin haberi oldu? Hatta Bölge başkanlarının bile bu konuda bilgisi yoktur. Bütün bilgiler sendika genel merkezindeki kara kaplı defterin içindedir. MAHA bülteninde MESS patronlarının gizli toplantıları açıklanıyor da, revizyonist sendikacılarla MESS patronları arasındaki gizli görüşmeler niye yayınlanmıyor? Revizyonistler işçilerin kaderiyle ilgili en önemli kararları bile gizliyorlar.

Revizyonistler yavaş yavaş işçileri 'grup sözleşmesi" fikrine alıştırmaya çalışıyorlar. Yayınlarında grup sözleşmesini reddettiklerine ait bir kelime bile yok. Ama MESS patronlarıyla katıldıkları forumlarda " yürürlük - leri dilediğiniz gibi birleştirebilirsiniz" demekten çekinmiyorlar. MESS patronları işçilere tek tek mektuplar göndererek grup sözleşmesini ve işçilerin aleyhine şartları kabul ettirmeye çalışıyorlar. Grevi bu yolla da kırmaya uğraşıyorlar. Grup sözleşmesinin kabul edilmesi, grevin kırılması revizyonistlerin umurunda bile değildir. Hatta başlarına bela olduğunu düşündükleri şu grevin bir an önce bitmesini istemektedirler.

Revizyonistler, yaklaşan Maden-İş Genel Merkez seçimleri için koltuk derdine düşmüşlerdir. Her yerde kendilerine göre "sağlam" delegeler seçip, saltanatlarını garantiye almanın telaşına kapılmışlardır. Bunun için kendilerine karşı olan birçok lokal temsilcisinin ve fabrika temsilcisinin üyeliklerini askıya aldılar. Sadece 4. Bölgede Simko'dan 4 lokal temsilcisi, Arçelik'ten bir temsilci, ve 2 işçinin üyeliği Mehmet Ertürk'ün emriyle askıya alındı. İşte patronlar mektuplar gönderirken revizyonistler de bu dolapları çeviriyorlar.

Bütün grevci arkadaşlar !

Revizyonistler MESS grevini satmaya hazırlanıyorlar. Hepimiz revizyonistlerin ihanetine karşı uyanık olmalıyız. Bugün greve daha sıkı sarılmanın zamanıdır.

İnsiyatifi kendi elimize alalım. Emekçi halkla birleşelim ve mücadeleyi daha güçlü olarak sürdürelim!

Hepimiz grev meydanlarında toplanalım. Revizyonistlerin yakasına yapışıp, MESS patronlarıyla yaptıkları pazarlıkları soralım. Grup sözleşmesine karşı çıkalım. Haklarımızdan bir adım bile gerilemeyelim! Bütün işçilerin birliğini sağlayarak, kararlar alalım ve uygulayalım !

SİMKO İŞÇİLERİ

"REVİZYONİSTLER FABRİKAYI GÖZDEN ÇIKARSA DA

24 Ağustos günü Kartal'da MESS'e karşı grev yapan Simko işçilerinden bir grupla konuştuk. Simko işçileri Halkın Sesi'nden geldiğimizi öğrenince sıcak bir ilgi gösterdiler. Onlarla bir çay bahçesinde oturarak sohbet ettik. İşçiler "daha önce haberimiz olsaydı sizi fabrikada misafir ederdik. Bir dahaki sefere bütün işçiler toplandığımızda fabrikaya bekleriz sizi" dediler.

Simko işçilerine MESS'e karşı mücadelenin nasıl yürüdüğünü ve Maden-İş'in tutumunu sorduk. "Bizim derdimizi, Maden-İş yöneticilerinin yaptıklarını yazmaya Halkın Sesi'nin sayfaları yetmez. Halkın Sesi, Maden-İş yöneticilerinin yaptıklarını ne kadar çok yazarsa bizce o kadar iyi olur" diyor işçiler ve sonra devam ediyorlar: "biz bu grevi sürdürmeye kararlıyız. Maden-İş yöneticileri bizim fabrikayı gözden çıkarsalar bile biz mücadelemizi sürdüreceğiz."

İŞÇİLERDEN KESİLEN AİDATLAR K.TÜRKLER'İN KASASINA GİRİYOR

Gerçekten de işçiler revizyonist sendikacıların yaptıklarından öylesine nefret ediyorlardı ki, bizim çok fazla soru sormamıza gerek kalmadan meseleleri bir bir anlattılar. Önce Maden-İş yöneticilerinin 45 günde 1000'er lira para dağıtmasının bütün işçilerin çok tepkisini çektiğini söylediler:

"Bütün fabrikalardaki arkadaşlar bu para meselesinden dolayı Maden-İş yöneticilerine öfke duymaya başladılar. Bir devrimci sendikanın da grev sırasında parası bitebilir ve işçilerin fedakarlığıyla grev yürür. Ama Maden-İş'in bize para vermemesi böyle bir şey değil. Zaten böyle olsaydı bütün arkadaşlar sendikaya destek olurlardı. Sendikacılar para vermemelerine sebep olarak sendikanın parasının bittiğini söylüyorlar. Bir yandan da 'şuradan şu kadar para topladık, buradan bilmem ne kadar para gönderildi' diye propaganda yapıyorlar.

"Diyelim ki, sendikanın parası bitmiş olsun. O zaman bütün işçiler soruyor: 'Nereye gitti sendikada toplanan aidatlar?' Biz aidatlarla toplanan paranın çarçur edildiğini biliyoruz. İşçinin kesesinden çıkanlar Kemal Türkler'in kasasına gidiyor. Sendikanın parası yoksa, bundan yok tur. Şimdiye kadar işçiler kendi paralarıyla grevi sürdürdüler. Ama işçinin ne kadar parası olacak ki? Tabii bir süre sonra elimizdeki para tükendi. Hepimiz borca battık Bir işçi ailesi en az beş kişi oluyor. Kolay mı bu zamanda 5 kişinin 45 günde 1000 lira ile geçinmesi? Maden-İş yöneticileri bir kere kalkıp gelsinler de fabrikaya, görsünler işçinin durumunu.

"Fabrikada revizyonist yok denebilir. Sadece iki tane TSİP'li var. Bunların aileleri diğer işçilere göre daha varlıklı olduğu için para dağıtıldığı zaman kendi paylarına düşeni sendikaya iade ettiler. Diğer arkadaşları da bunu yapmaya teşvik ettiler. Güya fedakarlık örneği veriyorlarmış. Arkadaşlar bu iki kişiyi hemen orada teşhir ettiler. Sen fedakarlık yapmak istiyorsan paraya ihtiyacı olan grevci arkadaşına ver, niye Kemal Türkler'e veriyorsun? Biz grevin yürümesi için her türlü fedakarlığa hazırız ama, zaten bizden aldıklarıyla kasasını dolduran-lara verecek daha fazla paramız yok.

"Arçelik'te de para meselesinden dolayı çok tepki var. Arçelik baştemsilcisi 'ben parayı alırım, benim fabrikamda herkes memnun' diyor ama, tamamen yalan. Arçelik için için kaynıyor Maden-İş yöneticilerine karşı. Bir gün fena patlayacak. Arçelik baştemsilcisi 4.Bölge seçimlerinde Halit Erdem'i övdü. Ama bunu kendi başına yaptı. Sonra da işçiler baştemsilciden hesap sordular, 'niye bizim eleştirileri-mizi söylemedin' diye."

REVİZYONİSTLERİN DELEGE SEÇİMLERİNDE ÇEVİRDİKLERİ DOLAPLAR

Yakında Maden-İş'in Kongresi yapılacak. Bunun için her bölgede delege seçimleri yapılıyor. Kartal'daki delege seçimleri de bir süre önce yapıldı. Delegeleri seçenler o bölgedeki fabrikaların lokal temsilcileri oluyor. Simko işçileri Maden-İş yöneticilerinin bu konuda ne oyunlara başvurduklarını da şöyle açıkladılar:

"Bizim fabrikada lokal temsilciliği seçimleri revizyonistlerin bütün itirazlarına rağmen yapıldı. Temsilciliğe devrimci arkadaşlarımız seçildi. Bundan sonra lokalde yapılan eğitim çalışmalarında arkadaşlarımız Maden-İş'in revizyonist yöneticilerinin Rus uşağı yüzünü ve Rusya'nın nasıl tehlikeli bir düşman olduğunu anlattılar. Bunun üzerine sendika merkezi arkadaşlarımızın lokal temsilciliğini iptal etti. Bu da tamamen tüzüğe aykırı bir şekilde yapıldı.

"Mehmet Ertürk'ün buradaki ajanları devrimci arkadaşlarımızın isimlerini Mehmet Ertürk'e vermiş. Mehmet Ertürk de Erdoğan Şengüzel adlı sendika avukatını görevlendirmiş. Avukat geldi tahkikat yaptı. Arkadaşlarımıza 'hangi derneğe üyesin, hangi gazete ve dergileri okuyorsun?' gibi sorular sordu. Tabii devrimci arkadaşlarımız avukata ifade vermeyi reddettiler. Çünkü avukatın yaptığı tamamen usulsüz bir işti. Hem bir sendika avukatının görevi nedir? İşçileri yargılamak mı yoksa savunmak mı? Aslında eğer bir kişi disiplinsizlik yapmışsa, tüzüğe göre temsilciler arasında bu konuşulur ve gerekli görülürse Bölge Onur Kurulu'na verilir.

"Ama Mehmet Ertürk ve adamları devrimcileri atabilmek için daha kestirme yollar izliyorlar. Doğrudan merkezden yapıyorlar bu işi. Böylece onların atılmalarını da garantiye almış oluyorlar. Böyle işler de tecrit olacaklarını bildikleri için Bölge Onur Kurulu'na bile güvenip tam yetki veremiyorlar. Avukatın soruşturması sonunda devrimci lokal temsilcilerine merkezden bir kağıt geldi. Bozgunculuk yapmak ve anatüzüğe ters düşmek gerekçesiyle lokal temsilciliğinden atıldıklarını bildiriyordu. Bu arkadaşların sendika üyelikleri de askıya alındı.

"Böyle olaylarda arkadaşlar işten de atılıyorlar. Tabii biz şimdi grevde olduğumuz için böyle bir şey olmaz. Ama sendika üyeliği askıya alınan bütün arkadaşlar işlerinden de atıldılar. Ondan sonra revizyonistler lokal temsilciliğine kendileri atama yaptılar. Aslında bu da tüzüğe aykırı. Çünkü esas lokal temsilcileri görevden alınırsa onların yerine öncelikle yedeklerin geçmesi gerekir.

"Lokal temsilciliğinde olan bu değişiklikten hemen sonra delege seçimleri yapıldı. Lokal temsilcileri hem aday oluyor, hem de oy kullanarak delegeleri seçiyorlar. Ancak tüzüğe göre merkezden atanan lokal temsilcileri delege seçilemiyorlar. Oysa M.Ertürk ve H.Erdem seçilme hakkı olmadığı halde atadıkları adamları delege yaptılar.

"Birçok yerde lokal temsilciliği seçimini yaptırmadılar. Özellikle kendilerine muhalefet eden işçilerin kazanacağını düşündükleri fabrikalarda bu seçimleri yaptırmadılar. Mesela Elektronal'de yapılmadı. Daha birçok yer var, yapılma yan. Yapılan yerlerde de seçimle oldu-bittiye getirildi.

"Mesela revizyonistler seçi gününü ilan etmiyorlar. Tabii bütü işçi fabrikada olmuyor. Ancak ken dilerine oy verecek birkaç kişi bu lunuyor. Onlarla seçimi yapıyorla Sonra da 'biz kazandık' diye ortaya çıkıyorlar. Tabii bunda bizim de h tamız var. Daha uyanık davranıp a damların ne zaman ne yapacağını öğ renmemiz, arkadaşlarımızı topla mamız gerekirdi. Bütün işçilerin k tıldığı seçimler yapılsa, bunlar bi raz zor kazanırlar.

"Böyle oyunlarla delege seçim lerine gelindi. Bölge delege seçim lerinde bir muhalefetin listesi var dı, bir de merkezin. Yani Mehme Ertürk'lerin. Seçim sonunda Mehme Ertürk'ün listesinin kazandığı ila edildi. Muhalefetin listesi ise güy bir tek oy almamış. Dürüst bir se çim yapılsa, Halit Erdem'i devire Bölgede Halit Erdemlerin, Mehme Ertürklerin listesinin kazanmasın imkan var mı? Bunların bütün yap tıkları iş dolaplar çevirmek, işçi leri tehdit etmek ve hoşuna gitme yeni atmak, görevden almak. Mese la delege seçimlerinden önce birço lokal temsilcisini veto ettiler.

"Delege seçimlerinin işçilerden habersiz yapılması, lokal temsilcilerinin bazılarının atılması ve bazılarının veto edilmesi, bir kısım yerlerde lokal seçimi yapılmaması, bütün fabrikalardaki arkadaşların tepkisini çekti. Sendikacılardan bunu hesabını sordular. Sendika yönetici leri şimdi grevdeyiz, önemli mese lelerimiz var, grevden sonra bu meseleleri konuşuruz' diyorlar. Tabii amaçları işçileri oyalamak."

EĞİTİM ÇALIŞMALARINDA REVİZYONİST PROPAGANDAYA İZİN VERMİYORUZ

Simko işçilerine seminer çalış-malarının nasıl yürütüldüğünü soruyoruz:

"Biz eğitim çalışmalarında revizyonist propagandaya izin vermedik. Revizyonistler başta genellikle

"MESS'E KARŞI GREVİ SÜRDÜRECEĞİZ"

hayattan kopuk meseleleri anlatıyorlar. Bu arada sömürü falan gibi laflar da kullanarak işçileri kandırmaya çalışıyorlar. Sonra fırsatı bulunca "sosyalist sistem" gibi laflarla ortaya çıkıyorlar. Rusya'yı övmeye başlıyorlar.

"Temmuz ayında Simko'da bir Genel Toplantı oldu. 250-300 kişi katıldı. Rusya ve revizyonistler bu toplantıda teşhir edildi. Eğitim Dairesinden Süleyman Üstün geldi. Rusya'ya karşı havayı bastırabilmek için Amerika'nın nötron bombası gibi laflar etti. Buna karşılık devrimciler de Rusya'nın silahlandığını söylediler. Bir şey diyemedi. Sonunda oradan kovalandı.

"Eskiden lokal temsilcileri eğitim çalışmalarında bunların yüzünü teşhir etmişlerdi. Sonra bu arkadaşların lokal temsilciliği iptal edilince Halit Erdem kendisi bir eğitim komitesi örgütlemek istedi. Amacı işçileri bölmekti. Ama gerçekleştiremedi. Bir eğitim seminerinde revizyonistler "maocular" diye lafa başlayıp küfür edince bütün işçi ayağa kalktı. İşçiler bu konuda kendi sınıflerle sendika yöneticilerine karşı çıkıyorlar. 1 Mayıs'tan hemen sonraları 1 Mayıs katliamını "maocuların" yaptığını söylüyorlardı. Fakat daha sonra bu ağzı değiştirmek zorunda kaldılar. Artık seminerlerde açık açık saldırmaya cesaret edemiyorlar. Ama seminerlerde söz alıp konuşanları, devrimci fikirleri savunanları, sendikayı eleştirenleri tek tek tespit ediyorlar. Mesela di yelim ben konuşuyorum. Yerime oturduktan sonra bunların niyetlerini bilmeyen bir arkadaşa gidip 'aca - ba bu arkadaşın adı neydi' diyorlar. Böyle böyle isim tespit edip atacakların listesini hazırlıyorlar. Ama Mehmet Ertürk gibilerinin kimin uşağı olduğunu artık görüyoruz. Rus ya'nın tabii.

"Maden-İş yöneticileri kendile-rine karşı çıkan işçilere 'grevden sonra görüşürüz' diyorlar. Sonra da 'sana yazık olacak, ayağını denk al' diye tehdit ediyorlar. Halit Erdem bir keresinde işçilere 'boşuna uğraşıyorsunuz, sendikayı hiç bir zaman ele geçiremezsiniz' dedi. Şimdi 4. Bölgede 90, Maden-İş'in İstanbul'daki tüm bölgelerinde ise toplam 300 işçinin sendika üyeliği askıya alınmış durumda. Genel Kongrede atacaklarmış.

REVİZYONİSTLER ESKİDEN TEK TEK İŞÇİLERE BOZGUNCU DİYORLARDI. ŞİMDİ FABRİKALARA DİYORLAR

"Mehmet Ertürk 80 bin üye olacağına 10 bin üye olsun, ama bizden olsun diyor. Eskiden tek tek işçilere 'Ahmet Maocu', 'Mehmet bozguncu' derlerdi. Şimdi artık revizyonistlere karşı mücadele yükseliyor. 'Simko fabrikası bozguncu'. 'Elektronal bozguncu' demeye başladılar Herhalde yakında bütün işçi sınıfını 'bozguncu ve maocu' ilan edecekler.

"Maden-İş yöneticileri şimdi temsilci seçilebilmek için A ve B tipi seminerleri tamamlamış olma şartını getiriyorlar. Böylece temsilcilerin hepsini kendi adamlarından seçtirmeyi düşünüyorlar. Çünkü biliyorsunuz A ve B tipi seminerlere katılacak olanlar merkezden bildiriliyor. Singer'de bu şartı şimdiden işletiyorlar."

Simko işçilerine revizyonistlerin UDC'si hakkında ne düşündüklerini de sorduk:

"Bizim arkadaşlar bu UDC'nin ne olduğunu pek bilmiyorlar. Yalnız bir revizyonist bir kere fabrikada UDC' nin propagandasını yapmaya çalıştı, ama hiç bir etkisi olmadı. Bizce bunu MC'ye değil devrimcilere karşı ortaya çıkarıyorlar. Politika gazesi yazıyormuş söylediklerine göre. İşçi hiç Politika okumuyor. Öncele-ri Halit Erdem fabrikalara astırmıştı ama, hiç ilgi görmeyince artık asmıyorlar. İşçiler Politika'nın Rusya'nın propagandasını yaptığını, bizim aidatlarımızla çıkartıldığını ve orada çalışan bazı adamlara çok yüksek paralar verildiğini biliyorlar."

Simko işçilerine son olarak MESS grevinin geleceğini nasıl gördüklerini sorduk. Şunları anlattılar:

"İlk önceleri İKD falan geldi. Bu, grevin ilk 5 günü sürdü. Devrimcileri sokmamaya çalıştılar. Ama biz İKD'lileri sevmiyoruz. Devrimcileri sevinçle karşılıyoruz. Devrimciler gelince de İKD'liler ve İGD' liler gitmek zorunda kalıyorlar. Şimdi ise sendikadan bile kimse gelmiyor. İaşe ve yardım gönderileceği söylemişlerdi. 45 günde 1000 liradan başka bir şey almadık. Hatta Maden-İş yöneticileri grev çadırı bile vermiyorlar. Biz kendi çadırımızı kendi çabamızla elde ettik. DGM direnişi sırasındaki ücretlerimizi de sendika hâlâ ödemedi.

"Görünen o ki, Maden-İş yöneticileri grevi MESS patronlarına satmaya hazırlanıyorlar. Bizimle beraber grevde olan Presiz'de kısa süre önce toplu sözleşme imzaladılar. Bunun yapılması diğer sözleşmelerin de yapılacağını gösteriyor. Revizyonistler DGM direnişi sırasında atılan işçilerin geri alınması talebinden de vazgeçmişler. Bunu henüz ilan etmediler. Patronlarla görüşmelerinde sözlü olarak bu konuda anlaşmışlar. Şinasi Kaya'nın konuşmaları da grup sözleşmesini kabul ettiklerini gösteriyor. Başka isim takıyorlar, ama farketmez. Biz buna karşıyız.

"Bir de son olarak MESS patronları bize işbaşı yapmamız için mektuplar gönderdiler. Biz bu mektuplardan sonra grevi sürdürmeye da-ha da kararlıyız. Kendi gücümüze dayanarak mücadeleyi sürdürmekistiyoruz. Maden-İş yöneticileri bizim fabrikayı gözden çıkarsa da grevi sürdüreceğiz."

TEZSAN İŞÇİLERİ

Halit Erdem'in 4. Bölgeden atılması için kampanya açtık

Akşam üzeri çeşitli fabrikalardan işçiler birer ikişer gruplar halinde Kartal'ın merkezine, iskeleye doğru geliyorlardı. İşçiler boş vakitlerinde genellikle iskele civarındaki çay bahçesinde otu-rup, arkadaşlarıyla siyasi tartışmalar yapıyorlar. Aralarına katıldığımız Tezsan işçileri de hararetle sendika meselelerini tartışıyorlardı. Revizyonistler Tezsan'da da öyle dolaplar çevirmişlerdi ki bunların bir kısmını bile anlatabilmek için işçilerin biri sözü bırakıyor, diğeri alıyordu. Tartışma ilerledikçe oturduğumuz masanın etrafındaki halka da genişledi. Her gelen, revizyonistlerin yeni bir sahtekarlığını, ihanetini anlatıyordu. Önce işçi sınıfının kapı dışarı ettiği Halit Erdem'in Mehmet Ertürk tarafından 4. Bölgede tutulması hakkında ne düşündüklerini sorduk:

"Aslında birçok fabrikadaki işçiler Halit Erdem'in 4. Bölgede organizatör olarak kaldığını bilmiyorlar. Revizyonistler de işçilerin bunu bilmelerini pek istemiyorlar. Çünkü Halit Erdem burada hiç sevilmez. Halit Erdem Bölge başkanıyken işçiler kaç kere onu sıkıştırdılar. Birkaç defa neredeyse linç edilecekti. Şimdi burada Halit Erdem'e karşı kampanya açtık. O buradan tamamen gidene kadar bu kampanyayı sürdüreceğiz. Bunun için Halkın Sesi'ne her hafta Halit Erdem'i teşhir eden bir yazı göndereceğiz."

Tezsan işçilerine revizyonistlerin ortaya attığı UDC hakkında ne düşündüklerini sorduk. Şöyle dediler:

"Onlar 'UDC'de Birleşelim' diyorlar. Bu ne demek?'Devrimcilere karşı birleşelim' demek. Bunu genel greve karşı çıkmak için yapıyorlar. Fabrikalardaki İGD'liler genel grevi savunan arkadaşlara, biz barıştan yanayız. İç harbe karşıyız. Genel grev olursa iç savaş olur. Bu da Türkiye'yi 100 yıl geriye götürür' diyorlar."

Bir başka işçi, revizyonistlerin yeni işçileri tuzağa düşürmek için ne gibi yöntemler kullandıklarını anlatıyor:

"Yeni işçileri yanlarına çekmek için önce devrimci maskesiyle yanaşıyorlar. Sonra da işçileri TÜTED'e çağırıyorlar. Oradan da İGD'ye götürüyorlar. Kapısı bitişik zaten. Önce doğrudan doğru ya İGD'ye götürmeye çekiniyorlar. Alıştıra alıştıra yapmaya çalışıyorlar bunu."

Revizyonistler bazı fabrikaları "bozguncu" ilan ederken bazılarını da kendilerinden göstermeye çalışıyorlar. Mesela Tezsan 'kalemiz' dedikleri fabrikalardan biri. Ama öyle bir kale ki, konuştuğumuz işçiler revizyonistlerden nefret ediyor. Revizyonistlerin en fazla baskı altına aldıkları fabrikalarda da proleter devrimci fikirler hızla yayılıyor. Bu sadece Tezsan için değil, Arçelik'te Haymak'ta da işçiler revizyonistlere karşı gittikçe artan bir öfke duyuyorlar. Revizyonist sendikaların tepelerini tutmuşlar, 'burası kalemiz, şurası bizim etkimizde' diye şişinip duruyorlar. Ama bastıkları zemin yavaş yavaş kayıyor, tepenin eteklerinde binlerce işçi Mao Zedung Düşüncesiyle revizyonizme karşı silahlanıyor.

Bir Tezsan işçisi şöyle diyor:

"Halit Erdem 'Tezsan kalemiz' diyor. Ama öyle olmadığını 1 Mayıs'ta gördüler. 1 Mayıs'ta bütün işçiler 'Bağımsız Türkiye' sloganını bağırdık. Revizyonist sendikacılar tüm çabalarına rağmen engelleyemediler. Bu olay üzerine merkezden 4. Bölgeye mektup gelmiş. 'Siz Tezsan'ı iyi dizemeyememişsiniz. İçlerine Maocular karışmış' diye. Bu olaydan sonra temsilcilerimiz sorguya çekildi. 'Bildiri dağıtmışsınız, doğru mu? Mitingde hangi sloganları attınız?' gibisinden sorular sorulmuş."

Şimdi de Tezsan'da lokal temsilciliği seçimlerinin nasıl yapıldığını soruyoruz:

"Lokal temsilciliği seçimi 10 Temmuz'da yapıldı. İzne çıkmadan az önce. Tabii işçilerin büyük çoğunluğu haberleri olmadığı için katılamadı. Zaten sendikacılar da işçiler katılmasın diye böyle yaptılar."

"Ama tabii seçimin sonucunu işçiye kabul ettiremediler. Hepimiz karşı çıktık. 'Temsilcileri tanımıyoruz' dedik. Bizim seçmediğimiz temsilciler bizi temsil edemez."

Sonra işçilerden biri revizyonistlerin saltanatlarını sürdürmek için uyguladıkları baskı ve tehditleri anlattı:

"Eğer sendikayı eleştiren bir yazının altında imzan varsa, veya bir yerde eleştirirsen hemen sendikadan atılırsın. Tezsan baştemsilcisi Yaşar Şerbetçi, Mehmet Ertürk'e karşı aday olarak çıkmıştı. Onun için üyeliği askıya alındı. Arçelik'ten Salih Topçu, Mehmet Ertürk'ün görüşlerini benimsemediği için atıldı. DGM direnişi sırasında atılan işçilerden hiç biri de tekrar işe alınmadı."

Tezsan işçileriyle sadece sendika meselelerini değil, diğer birçok meseleyi de tartıştık. Halkın Sesi'ni nasıl bulduklarını sorduk, eleştiri ve önerilerinden faydalanmak istediğimizi belirttik.

"Halkın Sesi eskisine göre daha canlı çıkıyor. Dili de bütün arkadaşlarımız tarafından anlaşılabiliyor, Şimdi daha kolay anlıyoruz. Bizim isteğimiz, revizyonistlere karşı mücadeleyi bol bol vermesi. Bir de bu maceracı denilenlerle devrimciler arasındaki farkın açıkça koyulması lazım. Çünkü Halkın Sesi'ni yeni okuyan arkadaşlarımız bu farkı görünce daha çok güven duyuyorlar. Bir de Rusya'daki mücadeleleri öğrenmek istiyoruz."

"Bence de doğru. Halkın Sesi'ni satın almakla kalmıyoruz. Her tarafını inceliyoruz. Sonra da arkadaşlarla birbirimize sorular soruyoruz. 'Bakalım yazıları iyice anlamış mıyız diye."

Tezsan işçileriyle sohbetimiz gecenin geç saatlerine kadar sürdü. Tekrar görüşmek dileğiyle yanlarından ayrıldık.

Çitos-İş Sendikası

"H.YOLU'CULAR SENDİKA MÜCADELEMİZİ HEDER ETTİLER"

Çukurova Çimento fabrikasının paketleme bölümünde çalışan 103 işçi, geçtiğimiz günlerde işten atıldı. Çitos-İş Sendikasının, 103 işçinin işten atılmasına yol açan olayları ve patrona yardımcı olan kışkırtıcıların tutumlarını açıklayan bildirisini özetleyerek yayınlıyoruz.

"Fabrika patronu, 1976 ortalarında paketleme bölümünü müteahhite verdi. Çitos-İş sendikamız, işçileri bölmeyi amaçlayan bu tertibe karşı mücadele etti. Ancak patron, kanunlarla böyle bir yetkiye sahip olduğu için önleyemedik. Bu bölümdeki kadrolu işçilerin çıkışlarının verilmesini önledik ve bu işçilerimizin fabrikanın diğer bölümlerine aktarılmasını sağladık. Ayrıca, ana fabrika ve paketlemeye yeni alınan işçileri de sendikamızda birleştirerek patronun bu tertibini boşa çıkardık.

"Bir yıldan beri her türlü engele rağmen, paketleme işçilerini de sendikamızda örgütledik. Bu bölümde de toplu sözleşme yetkisini aldık. Toplu sözleşme görüşmeleri başarılı bir şekilde sonuçlanma noktasına gelmişti. Ama patron çeşitli tertip ve kanunsuzluklarla 103 paketleme işçisini işten attı.

"Sendikamızın ve işçilerimizin kararlı mücadelesi sonunda toplu sözleşme imzalamaya mecbur kalacağını gören patron, işçi atmak, sendikayı eritmek ve muhtemel bir grev oylamasında kendi lehine bir sonuç sağlamak için çeşitli tertiplere girişiyordu. Biz ise aylardır gelişmeleri soğukkanlılıkla izliyor, baskı ve zorlukları göğüslüyor ve patrona fırsat vermiyorduk.

"İşçileri sendikamızdan istifa ettirme oyunları ve çeşitli vaadler de geri tepti. Patron sendika duvarını yaramadı. Ve yeni bir tertip hazırladı. Paketleme bölümünün 86 kişilik kadrosunu yeni işçiler alarak 103'e çıkarttı. Böylece o bölümdeki önder işçileri işten atabileceği yasal bir olanak yarattı. Bunun için fırsat kollamaya başladı. İşe yeni alınan H. Yolu taraftarı iki genç, patrona bu fırsatı sağladılar. Mücadele şartlarını, patronun hesaplarını ve işçilerin menfaatlerini gözardı ettiler. Sendikamızı hiçe saydılar. İşçilerin fazla mesaiye kalmama isteklerini istismar ettiler. Onların tahrikleri, patrona karşı büyük ve haklı bir tepki içinde olan işçiler arasında kısa sürede güç kazandı. Sendikamızın yaptığı çeşitli uyarılara rağmen, mesaiye kalınmadı. Oysa bu tutum, patrona işçi atması için kanuni gerekçeler sağlıyordu. Bu durumda fabrikadaki önder ve eski işçilerin patron tarafından işten atılması kaçınılmazdı. Ertesi günü beklenen gelişme gerçekleşerek patron 8 önder arkadaşımızı hemen işten çıkardı. Bunun üzerine paketleme bölümü direnişe geçti. Sendikamız direnişin başarı kazanması için bütün gücünü harcadı.

Direniş iki gün sürdü. Jandarma, direniş sırasında H. Yolu'cu bu iki kişiyi de götürmek istedi. Her şeye rağmen, sendikamız Genel Başkanı, Genel Sekreteri ve diğer yönetici arkadaşlarla işçiler, bu iki maceracıyı jandarmanın elinden kurtardık.

"Ana fabrika patronu bu durumdan yararlanarak, kendi adamı olan müteahitle mukaveleyi feshetti. Ana işveren grev tehlikesini görmüş, işçilerin işten atılması yolunu tutmuştur. Çünkü paketlemede işin durması, iki gün içinde siloların dolmasına yol açacaktı. Patronla anlaşmalı müteahit ortadan koyboldu. İşçilere iş verilmedi. Bunun üzerine işçiler paketleme bölümünü işgal ettiler. Bu işgal de üç gün sürdü. Yine jandarma tarafından kırıldı. Patron da fırsattan bir kere daha yararlanıp, 'İşçileri direnişe geçirdiği' gerekçesiyle üç sendika yöneticimizin tazminatsız çıkışını verdi.

"H. Yolu'cu iki kışkırtıcının mücadeleye verdikleri zararlar şunlardır: Paketleme bölümündeki bir yıllık mücadelenin kazandırdığı her şey kaybedilerek, bütün işçiler işten atıldı. 103 işçi fabrikadan atılarak açlığa ve sefalete sürüklendi. Mücadelede yer aldıkları için ana fabrikadan sendikamız baştemsilcisi, şube sekreteri ve genel örgüt - lenme sekreteri işten atılarak sendika önemli bir darbe yedi.

"Biz H. Yolu'nun proleter devrimcilere yönelttiği saldırıları ciddiye almıyoruz. Ancak bir nokta üzerinde durmak istiyoruz. Çitos-İş, bütün işyerlerinde toplu sözleşme mücadelesi vermektedir. Adana Çimento'da patron tamamen kanunsuz olarak sendikamız Genel Başkanı ve Genel Sekreteri'ni fabrikaya dahi sokmamak için tamimler çıkartmaktadır. Mersin fabrikasında sendikamız yüzde doksan üyeye sahip olduğu halde Bölge Çalışma Müdürlüğü yetkimizi engellemektedir. Polis Mersin şubemize baskınlar düzenlemektedir. Revizyonistler de bütün güçleriyle sendikamızı yıkmaya çalışmaktadırlar. Peki, bu şartlarda H. Yolu'cular ne yapıyor? Onlar da faşistler ve revizyonistlerle kol kola, devrimci sendikamız içine sızarak, emek ve rile verile güçlendirilen mücadeleyi kışkırtmalarla bir anda heder ettirmeye, Çitos-İş'i yıkmaya çalışıyorlar.

"Çimento işçileri bunların ne mal olduklarını ağır tecrübelerle kavramışlardır. Artık kendilerini "devrimci" diye gizlemeleri mümkün değildir. Çimento işçileri bu işçi düşmanı, patron ajanlarını aralarına almamakta kararlıdır. Nitekim geçtiğimiz günlerde sendikamızın düzenlediği bir toplantıda, bu maceracılar da içeri girerek sabotörlük yapmaya yeltendiler. Ancak işçi arkadaşlarımız bunları kulaklarından tuttuğu gibi kapı dışarı etti.

ÇİTOS-İŞ GENEL BAŞKANI
Erdem ÖZDEMİR

GENEL SEKRETER
Rıza BÖKE

G. Başkan v.
İbrahim GEZER

G. Başkan v.
Mehmet ASLAN

Eğitim Sekreteri
Süleyman ÇELİKCAN

"H.YOLU'NDAN İKİ KIŞKIRTICI MÜCADELEMİZİ KIRDI"

Biz aşağıda isim ve imzaları bulunanlar, Çukurova Çimento fabrikası paketleme bölümünde çalışırken patronun kanunsuz olarak işten attığı işçileriz. Halkın Yolu'nun 26. sayısında, bizimle ilgili bir yazı okuduk. Bu yazı, kışkırtıcı rolü üstlenmiş kişilerin yalan-dolanıyla doludur. Bu yazıyı nefretle protesto ediyoruz. Bütün işçi sınıfımızı, bu tür kişilerin aramıza sızmalarına karşı uyanık olmaya çağırıyoruz.

Biz işçiler şerefli insanlarız. Bizim mücadelemize ve bize yol gösterenlere leke sürmeye kalkışanlar bizden olamaz. Çitos-İş'e saldıranların mücadelemizi baltalayanların işçi sınıfıyla ne ilgisi olabilir?

Bizler bir yıldan beri sendikamız Çitos-İş'in önderliğinde her türlü tertipleri boşa çıkararak ve karşımıza çıkan çetin engelleri aşarak örgütlenme mücadelesi veriyorduk. Halkın Yolu'ndaki yazıyı yazan iki kişi ise, müteahhitin bir ispiyoncusunun yardımıyla, işverenin tertiplerinin aleti olarak 8-10 gün önce aramıza sızdırılmıştı.

Bunların yazdıklarını tek tek ele alıp cevaplamaya gerek görmüyoruz. Ancak, sabırla beklediğimiz grev mücadelemize birkaç gün varken, "masaiye kalmayalım" diyerek bizi kışkırtanlara karşı uyanık olmayışımız ve direnişin ne getirip ne götüreceğini düşünmeden hareket edişimiz hatalıydı.

Halkın Yolu taraftarı bu iki maceracı çocuğun oynadıkları kışkırtıcı rol, sendikalaşma mücadelemizi kırmıştır. Bunlar, işverenin işçi atmasına zemin hazırlayarak işverenin ekmeğine yağ sürmüşlerdir. Bu iki maceracı, üç sendikacı arkadaşımızın işten atılmasına da sebep oldular. Direniş, işverenin sendikaya saldırılarını yoğunlaştırmasına yaramış ve kanunsuz bir şekilde sendikacılarımızın işyerine girmelerini yasaklamasına yol açmıştır. Sonuç olarak, toplu sözleşme görüşmelerinin sürdüğü bir sırada işçiler üzerinde baskıların artması ve çeşitli cezalarla işten çıkarmalar yüzünden sendikamız güç kaybetmiştir.

Halkın Yolu'nun işyerinde katip olarak çalışan devrimci arkadaşımız hakkında yazdıklarına da değinmek istiyoruz. Bizim sendikalaşma hareketimizin başından beri bize önderlik eden ve yol gösteren bu arkadaş, mücadelesiyle sınıfına layık bir insan olduğunu göstermiştir. Gene, baştemsilci olan arkadaşımız üç ay önce işten atılmasına rağmen, direniş sırasında iş elbisesini giyerek en önde mücadele etmiştir. Bu arkadaşımız, işverenin rüşvet ve ortaklık tekliflerini elinin tersiyle itmesini bilmiş, sınıfına bağlı bir devrimcidir. Bu arkadaşlar hakkında Halkın Yolu (aslında ihanet yolu) dergisinde çıkan çirkin yazıların da hesabını mutlaka soracağız.

Bizlere önder ve örnek olanlar, işçi sınıfına doğru yolu gösteren Halkın Sesi ve onun devrimci siyasetini hayata uygulayanlardır.

Kahrolsun kışkırtıcı ajan rolü oynayarak mücadelemiz kıranlar.

Çukurova Çimento Fabrikası
Paketleme Bölümü İşçileri

Çitos-İş Sendikasının basına açıklaması

ÇİTOS-İŞ Sendikası Mersin Şubesi, polisler tarafından kanunsuz olarak aranmıştır. Çitos-İş'in konuyla ilgili yayınladığı basın bildirisini kısaltarak sunuyoruz:

"Sendikamız ÇİTOS-İŞ Mersin Şubesi 20. 8. 1977 Cumartesi günü saat 11. 00 sularında, emniyetten olduklarını söyleyen bir grup sivil polis tarafından hiç bir gerekçe gösterilmeden didik didik aranmış, sendika panosu tahrip edilmiş ve şube yöneticilerine ağır küfürler yöneltilmistir.

"Sendikamıza yöneltilen bu kanunsuz saldırı, yurdumuzu emperyalistlere peşkeş çeken ve halka zulmeden 2. MC iktidarının son günlerde özellikle işçi sınıfını hedef alan faşist saldırılarının ayrılmaz bir parçasıdır.

Biz ÇİTOS-İŞ sendikası Mersin Şubesi yöneticileri olarak sendikamıza karşı girişilen bu kanunsuz saldırıyı protesto ediyor ve sorumluların cezalandırılmasını istiyoruz."

ÇİTOS-İŞ Sendikası
Mersin Şubesi Yönetim Kurulu
adına Şube Başkanı
Kemal ÖZTÜRK

Ankara'nın emekçi semtlerinde faşist baskılar

Ankara muhabirimiz bildiriyor:

Ankara halkı üzerindeki faşist baskılar son haftalarda iyice yoğunlaştı. Polisler geceleri kentin en işlek caddelerini tutuyor. Minibüsler,dolmuşlar ve taksiler boşaltılıyor ve "aramalar" yapılıyor. Baskılar, devrimci halkın yaşadığı semtlerde daha da yoğun. Bu semtlerde hemen her gece kahveler basılıyor, polis, faşist komandoların asılsız ihbarlarına dayanarak evlerine baskınlar düzenliyor. Gözaltına alınan yurttaşlara karakollarda ve Emniyette işkence yapılıyor. Devrimcilere işkence ile çeşitli suçlar kabul ettirilmek isteniyor.

Faşist komandoların tertipleri sürüyor. Bunlar halkın üzerinde bir terör havası estiriyorlar. Bunlar bir yandan da devrimcileri maceralara, kitleden kopuk eylemlere çekmeye çalışarak, bir düello ortamı yaratmak istiyorlar. Maceracıların bu oyuna geldikleri yerlerde polis terörü artırıyor. Bunun üzerine maceracılar halkı, faşistlerin ve polisin baskısı ile başbaşa bırakıp çekip gidiyorlar. Çeşitli semtlerdeki faşist baskılar şöyle:

Tuzluçayır

Tuzluçayır, Ankara'nın büyük gecekondu mahallelerinden biridir. Faşistler, Tuzluçayır halkını sindirebilmek için bugüne kadar çeşitli baskılara başvurdular. Tuzluçayır halkı bu baskılara göğüs gerdi, mücadelede birçok şehit verdi.

Son zamanlarda mahalle halkına yeni baskılar uygulanıyor. Kahvesi sürekli olarak polis tarafından aranan kahveci Hüseyin Pınarbaşı baskıları şöyle anlatıyor: "Her gece geliyorlar, arama yapıp gidiyorlar. Hiç bir şey bulamadılar bugüne kadar."

Bu sırada kahvede bulunan bir yurttaş söze karışıyor: "Bugüne kadar Mamak ve Abidinpaşa dolaylarından yapılan saldırılardan çekmediğimiz kalmadı. Bu olayların hiç birinin failleri bulunamadı. Katiller elini kolunu sallaya sallaya geziyor, yeni cinayetler işliyorlar. Gelip bizim kahvemizi basıyorlar. Evlerimize baskınlar düzenliyorlar.

Polisler bir süre önce Hıdır Polat adlı yurttaşın evini tomsonlarla basmışlar. Evde misafir bulunan iki kişiyi alıp götürmüşler, işkence yapmışlar. Bu kişilere Mamak'ta öldürülen bir faşistin katili olduklarını zorla kabul ettirmeye çalışmışlar. Bu arkadaşlara ölüm olayının mahiyetini ve Emniyete nasıl götürüldüklerini sorduk. Şöyle cevap verdiler: "Bundan iki ay önce Mamak Ülkü Ocakları Yönetim Kurulundan üç faşist Ali, Cengiz Tekil ve Erol, Keçikıran semtimizdeki evlere saldırmışlardı. Halk bunlara müdahale etti. Halk davacı oldu, bunlar yakalandılar. İki ay sonra dışarı çıktıklarında, bizim mahalledeki çocuklara saldırdılar. Ellerindeki tabancalarla, gençleri önce tehdit ettiler, sonra da dövdüler. Bize de saldırdılar. Biz de halkla beraber karşı koyduk ve bunları gerilettik. Bu sıralarda faşistlerden biri kendi arkadaşını vurmuş. Vurulan genç Ülkü Ocaklarını bırakmak istiyormuş. Bunun üzerine vurmuşlar. Bu olaydan sonra polisin Tuzluçayır üzerindeki baskıları arttı. Faşistlerin ihbarı üzerine polis devrimcileri teker teker karakola çekti, bu cinayeti kabul ettirmeye çalıştı. Beni de ev sahibimizin evinde misafir iken alıp götürdüler. Birlikte olduğumuz arkadaşa çok ağır işkence yaptılar. Ona hem cinayeti kabul ettirmeye çalışıyorlar hem de başka devrimcilerin adlarını vermesini istiyorlardı. Arkadaşım Ceyhan Demirbilek savcılıktan rapor aldı."

İşkence gören Ceyhan Demirbilek'le ve annesi ile de görüştük. Annesi bize şunları anlattı: "Eve geldiler. Ellerinde arama kağıdı falan yoktu. Çocuğu alıp götürdüler. Biz karakolun oraya gittik. Karakolun önü ana baba günü idi. Kimbilir daha kaç evi basıp bulduklarını getirmişler. Bir de baktım, komandolar da etrafta dizilmiş. Bize laf atıp hakaretler ettiler. Bizim çocuğa cereyan vermişler, tahtalara bağlayıp çarmıha germişler."

Bu arada Ceyhan söze karıştı: "Bana, 'nerede bomba yapıyorsunuz, hangi gizli örgüttensin, senin örgütünde kimler var?' diye soruyorlardı".

Ceyhan'ın annesi tekrar söze karıştı: "Bir de ağabeyini götürdüler. Bugün altı gündür işkence altındadır. Hangi can buna dayanır? Gitsinler katilleri yakalasınlar. Onlar hep ortada."

Polisler, Ali Demir'in Rıza Yıldırım'ın da evini basmışlar. Veysel Pınarbaşı'nın evinde de arama yapmışlar. "Silah sesi duyduk onun için geldik" demişler.

Veysel Pınarbaşı, "bunlar hep bahane, halkın bilinçlenmesinden korkuyorlar" diyor. Bir de Ecevit'in, İçişleri Bakanına güvendiğini söylemesine karşı çıkıyor. "Bu kadar baskının başında bulunan bir Bakana nasıl güvenilir" diye soruyor. CHP'nin suskunluğunun MC'ye yaradığını söylüyor.

Gülveren-Saimekadın

Bahçelerüstü devrimcileri baskıları şöyle anlatıyorlar:

"İkinci MC hükümetinin kurulmasından sonra polis-faşist saldırıları semtimizde daha da yoğunluk kazandı. Faşistler, ikinci MC hükümetinin kurulduğu gece sabahlara kadar silah atıp, sokaklarda gövde gösterisi yaptılar. Bir ay kadar önce Ahmet Tekin adlı birinin öldürülmesi üzerine polis, baskılarını artırdı. Bu baskıları özellikle Gülveren karakolu polis memuru Cafer yapıyordu. Ahmet Tekin, Büyük Ülkü Derneği Gülveren şubesi Başkanı Hasan Doğan tarafından faşistlikten vazgeçtiği için öldürülmüştü. Devrimciler bu olayı halka duyurmak için bildiri dağıttılar. Faşistler bildiriyi engellemek için Erzurum'da görevli polis Ziya'nın ve Devlet Demiryollarında görevli bir şahsın öncülüğünde devrimcilere silahlı saldırıda bulundular. Polis silahlı saldırıyı devrimcilerin üstüne yıkmak istedi. Çeşitli operasyonlara girişti. Faşistlerin ihbarı üzerine birçok ev arandı. Yurtsever Hürel mahallesi muhtarını polis gözaltına aldı, hakkında dava açtı. Oysa bahane olarak gösterilen bakkalı bombalama ve kurşunlama işini de faşistler yapmışlardı.

Bütün bu saldırıları düzenleyenlerin başında polis memuru Cafer, Şimşir lakabıyla anılan biri, Altındiş Ramazan, Fotoğrafçı Şahin, Hanefi, Hamdi ve Hüseyin adlı kimseler bulunmaktadır. Saldırıların merkezi Altmışevler son duraktaki Şoförler Kahvehanesi ve Gülveren Büyük Ülkü Derneğidir.

Faşistler bizim halkla birleşmemize ve Halkın Sesi'ni satmamıza bu tertiplerle karşılık veriyorlar.

Bazı maceracılar, faşistlerin saldırılarına mahalleden geçen faşistleri teker teker yakalayıp döverek karşılık vermek gerektiğini savunuyorlar. Biz böyle bir mücadele anlayışının hatalarını halkla tartışmakta ve maceracı görüşleri çürütmekteyiz.

Yukarıda adı geçen faşistler yakalanmadıkça ve yaptıklarının hesabı sorulmadıkça, saldırılar ve tertipler devam edecektir."

Aydınlıkevler

Faşistler uzun bir süreden beri bu semtte terör havası estirmekte, geceleri gruplar halinde marşlar söyleyerek sokaklarda dolaşmakta, silah sıkarak halkı tedirgin etmektedirler. Bugüne kadar birçok ev dinamitlenmiş, birçok devrimci kurşunlanmış, Mustafa Sargın ve Beyhan Özden adlı devrimciler şehit edilmişlerdir.

Kendileri ile konuştuğumuz semt sakinleri saldırıları şöyle anlattılar:

Evi saldırıya uğrayan yaşlı bir ev kadını: "Şimdiye kadar evimize birçok defa dinamit ve silahla saldırıldı. Gündüz demiyorlar, gece demiyorlar, arabalarla gelerek küfür ediyorlar, kapıyı bacayı kurşunlayıp gidiyorlar. Polis saldırganlara yardım ediyor."

Evi bugüne kadar üç kez dinamitlenen bir baba da şunları söyledi: Bugüne kadar evime üç kez dinamit atıldı. Kahvelere, işyerlerine, evlere dinamit atıyorlar, sonra gidip şikayet ediyorlar. Yalancı şahitlik yaparak suçu devrimcilerin üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Faşistler Aydınlıkevler karakolunda görevli Başkomiser Mehmet Ceylan'la işbirliği yaparak bu işleri tezgahlıyorlar. Son saldırılar polisin gözü önünde meydana geldi. Buna rağmen saldırıya uğrayan kahveyi basıp arama yaptılar. Faşistler saldırılarını 06 HA 880 plakalı beyaz Murat'la, 06 NU 554 plakalı Renault'la gerçekleştiriyorlar. 06 AA 978 plakalı polis arabası da faşistleri koruyor. Saldırıya katılan faşistlerin elebaşıları Celalettin Yılmaz, Osman Çakal, Coşkun Ünal, Mehmet Aslan, Feridun Akkuzu ve Ali'dir."

Aydın kitabevinin sahibi de şunları anlattı: "4 defa camlarımızı kırdılar. Gelip 'şu, şu kitapları satmayacaksın' diyorlar. İki, üç defa yolumuzu kestiler, gazeteyi elimden alıp yırttılar. Bize bağış yapacaksın' diyorlar. Tehdit ediyorlar."

Son olayda saldırıya uğrayan zabıta memuru şunları söyledi: "Bir arkadaşımla kahvede oturuyorduk. 15-20 kişi kahveye girdiler. Bir arkadaşın ismini sordular. 'Bilmiyoruz' dedik. Bunun üzerine saldırdılar."

Bir esnaf da şunları anlatıyor: "Bizden her ay bağış adı altında haraç istiyorlar. Vermezsek, gece gelip dinamit atıyorlar. İşyerlerimizi tahrip ediyorlar. Özellikle Sitelerdeki esnafı haraca bağlamak istiyorlar."

Aktepe

Faşistler Aktepe'de ellerindeki listelere göre devrimcileri ihbar ediyorlar. Hem saldırıyorlar hem de saldırılarını devrimcilerin üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Bu şekilde Aktepe'de beş ev basıldı.

Faşistler son saldırılarında bir askeri öğrenciyi yaraladılar. Yine suçu devrimcilere yıkmaya çalıştılar. Beş devrimci önce gözaltına alındı sonra bırakıldı.

Halk, faşistlerin polisle işbirliği halinde yürüttüğü tertiplere karşı çıkıyor. Halkın mücadelesi sonucu Aktepe Ülkü Ocakları iki ay süre ile kapatıldı.

MOSKOVA RADYOSU SAHTE TKP'YE ÖZGÜRLÜK İSTİYOR

Moskova Radyosunun Türkiye ile ilgili yayınları dikkat çekici bir şekilde artıyor. Bu yayınlarda Yeni Çarlar, her fırsattan yararlanarak, ülkemizin içişlerine açıkça müdahale ediyorlar. Ülkemizin savunmasından ekonomisine, kültürel faaliyetlerden sendikalara kadar her meselemize küstahça burunlarını sokuyorlar.

Moskova Radyosu son olarak 11 Ağustos 1977 tarihli yorumunda, beşinci kolu sahte TKP'ye özgürlük talep ediyor. Radyo, Rus işbirlikçilerinin bütün Avrupa'da serbestçe faaliyet gösterdiğini, revizyonist partinin sadece Türkiye'de yasak olduğunu söylüyor ve bu partinin serbest bırakılması için Türkiye'ye baskı yapıyor.

Moskova Radyosu bir yandan da bu niyetini aydınlarımıza malederek,küstahlığını örtmeye çalışıyor. Radyo şöyle diyor : "Türkiye Komünist Partisi'nin legal duruma geçmesini isteyen Türk demokratları sayıca çoğalmaktadır."

Yeni Çarlar önce adamlarını Politikaga zetesinde yazılar yazdırıyorlar. Sonra da Moskova Radyosu "bakın aydınlar TKP'nin serbest bırakılmasını talep ediyor" diye yaygarayı kopartıyor.

Yeni Çarların sahte TKP'ye özgürlük talep etmelerine karşılık, sahte TKP de efendilerine ülkemizin kapılarını açması için MC hükümetine çağrılar yapıyor. "Bizim Radyo" 12 Ağustos 1977 tarihli yorumunda şöyle diyor:"Kuşkusuz Demireller, bugünkü koşullarda kaçınılmazlıkla ve özellikle Sovyetler Birliği ile ilişkilerini düzeltmek zorunda. Bunda Sovyetler Birliği'nin ülkemize karşı takındığı dostça tutumların, ekonomik yardımların ve ardıcıl barışçı dış politikasının büyük etkisi vardır."

İ. Bilen revizyonistleri, efendileri Yeni Çarların özgürlük taleplerine layık bir uşak olduklarını her fırsatta kanıtlıyorlar.

Efendi uşağına, uşak efendisine yol açıyor, birlikte ilerliyorlar.

GAZİANTEP

Rusya bağımsızlığımıza düşkünlüğümüzü bilmiyorsa Fransız'dan öğrensin

Bizler Antep'in Araban işçesine bağlı Hisar köyündeniz. Adana'nın Çiçekli köyü Toprak-Su inşaatında çalışıyoruz.

Bizim köyümüzün ne suyu, ne elektriği ne de yolu vardır. Araban, köyümüze 30 km.dir. Her yıl bütün köylü susuzluktan kırılırız.Ancak 10 km ilerden getirilen suları 200 liraya alabiliriz. On-onbeş günde bu su biter ve biz yine susuz kalırız. Y.S.E'nin yaptığı su deposu hiç çalışmaz. Çok zaman iki saatlik yerden hayvanlarımızla su taşırız. Yani içinde bulunduğumuz şartlar yaşanacak gibi değildir.

Bu yüzden her yaz, evimizi çocuğumuzu bırakarak gurbete çalışmaya çıkarız. Bu sene de geldik. Fakat müteahhit kaçtığından paramızı alamıyoruz. Memlekete para gönderemezsek çocuklar susuz kalır.

Bizler Adana'ya 25 km. uzaklıkta çalışıyoruz. Aç kalıp ekmek bulamadığımız günler oluyor. Bizim gibi bu memlekette milyonlarca insan var. Memleketimizin varlığını bir avuç toprak ağası ve zenginler yiyor. Yıllardır toprak reformu diye avutulduk. Ama artık inanmıyoruz. Toprak reformunu ağaların topraklarına el koyarak bizler yapacağız. Artık usandık çile çekmekten. Babalarımız da böyle çalışa çalışa yokluk içinde ölüp gittiler. Eğer birleşip devrim için mücadele etmezsek, evlatlarımız da bizim gibi olacak. Ama biz bu düzeni değiştirmeye kararlıyız.

Bizim memleketimizi bu hale getirenler emperyalistlerle onların işbirlikçileridir. Son yıllarda hepsinden zalimi Rusya çıktıbaşımıza. Bizim yaramızı ne Rusya, ne Amerika sarabilir. Kendi yaramızı kendimiz saracağız. Rusya ile yapılan bütün anlaşmalara karşıyız. Bize saldırırsa, şimdiden savaşmaya hazırız. Bütün emperyalistleri yurdumuzdan kovacağız. Yurdumuzdaki pençelerini kıracağız. Herkes eşit ve insanca yaşayacak. Kula kulluk olmayacak. Biz böyle bir memleket istiyoruz. Biz burda dokuz Antepli işçiyiz. Bağımsızlığımıza düşkünlüğümüzü Rusya bilmiyorsa Fransız'dan öğrensin.

Hisar köyünden 9 işçi

Ürün dergisinin yarışmasını İ. Bilen kazandı

"Ürün" Sovyet sosyal-emperyalizmi nin beşinci kolunun aylık dergisi. Türkiye'de basılıyor. Bu açıklamamızın sebebi Rusya'da basıldığı sanılmasın diye dir. Çünkü bütün yaptığı iş Yeni Çarların yayınlarını Türkçeye çevirip basmaktır. Tıpkı bir elçilik bülteni gibi. Brejnev'in uşaklarına Demirel Türkeşlerden kredi karşılığı satın aldığı "yaşasın Rusya" diye bağırma hürriyetini kullanmaktadır. Son sayısının ön ve arka kapağında Yeni Çarların sadık beşinci kolu İ. Bilen revizyonistlerinin resimleri var. Kara gözlükleri ve karanlık yüzüyle bir casusun portresi...

Derginin ikinci sayfasını çevirince şu başlığı görüyorsunuz:"Ürün Dergisinin Büyük Yarışması". Revizyonist der gi Ekim Devrimi'nin "Türkiye'nin ekonomik, toplumsal ve politik yapısı üzerindeki etkileri" konulu bir yarışma açıyormuş. Birinci gelene 10 bin lira, ikinciye 5 bin, üçüncüye de 2 bin 500 lira verecekmiş. Jüri üyeleri arasında il ginç şahsiyetler var: Sadun Aren; yani TİP revizyonizminin eski elebaşılarından ve şimdi Mehmet Ertürklerin DİSK'teki danışmanlarından. Yani işçi sınıfının alın terinden nimetlenenlerden biri. Onun yanında Ürün dergisinin sahibi, Ural Ataşer; başka açıklamaya gerek yok. Onların yanında ise meşhur Oya Baydar; İSTA'nın 100 binliklerinden.

Evet jüri hazır. Yarışma başlayabilir

Halkımız, Rusya'da Ekim Devriminin kazançlarını ortadan kaldıran, sosyalist Sovyetler Birliği'ni yıkarak yerine sosyal-emperyalist bir diktatörlük kuran Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinden nefret ediyor. Rusya halkları dahil bütün dünya halkları ve halkımız Yeni Çarları mutlaka tarihe gömecek ve onların bütün ülkelerdeki revizyonist uşaklarını yerle bir edecektir. İşte Büyük Ekim Devriminin bugün bize tuttuğu ışık budur. İşte büyük Lenin'in yolundan yürümenin anlamı budur.

Revizyonist beşinci kol, yarışmalar düzenleyerek kendine boşuna maske aramaktadır. Halkımız Rus uşaklarını tanıyor. Onların Lenin'e ve Ekim Devrimine düşmanlıktan başka bir marifetleri yoktur. Yarışmalarının konusu Yeni Çarlara uşaklıktır. Bu yarışı ise İ. Bilen şimdiden kazanmış bulunuyor.

K.MARAŞ

MAKBULE ULUÇ ve GÜLER KAPAN

"Bizler Rusya ile işbirliği anlaşmasına karşı çıkıyoruz. Rusya'nın kölesi olmak istemiyoruz. Onun için bu anlaşmaya Hayır diyoruz."

MANİSA

GÖRDES'TEN İBRAHİM YAPRAK

"ABD ile yapılan anlaşmalarla ülkemizin bağımsızlığına gölge düşürülmüştü. Çoluğumuzun çocuğumuzun nafakası Amerika'ya peşkeş çekilmişti. Şimdi Demirel-Türkeşler saltanatlarını sürdürebilmek için Brejnev ile anlaşmalar yapmaya çalışıyorlar. Ama Demirel-Türkeşler ve onlarla aynı uşak ruha sahip revizyonistler bilsinler ki, ne kadar 'Yaşasın Rusya' diye bağırırlarsa bağırsınlar, sonları Hitler'den farklı olmayacaktır."

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 1562 yurtsever daha katıldı. Bu hafta bize ulaşan imzaların illere göre dağılımı şöyle: Ankara Gençlik Parkında Halk Tiyatrosunu izleyenlerden 620, Saime Kadın'dan 13 ev kadını ve öğrenci, Güdül'den 4; İzmir: Gültepe'den 87, Tire'den 25, içinden 12, Ödemiş Kiraz'dan 34, Ödemiş Balıkçı'dan 50 köylü; İstanbul:Okmeydanı'ndan 110, Sarıyer Çayırbaşı'dan 35; Hatay: İskenderun'dan 55, Esentepe Mahallesinden 55; Elazığ: 75; Kahramanmaraş: Çakmak köyünden 27, Kelibişler köyünden 24, içinden 16; Erzincan: Ağaoğlu ve Aksan Tuğla fabrikasından 60 işçi, Yozgat: Çandır Çayıralan'dan 48, Adana: Sarıçam Mahallesinden 23, Sinanpaşa Mahallesinden 20, Meydan mahallesinden 7, Ceyhan Mezbaha işçilerinden 3; Bolu: Düzce'den 43; Denizli: Çal, Bekilli'den 39, Gaziantep : Nizip'ten 24; Çorum: İskilip'ten 15; Diyarbakır: 3, Almanya: 16; Tunceli: Doğan köyünden 2.

Böylece kampanyamıza şimdiye kadar 75 bin 702 yurttaşımız katılmış bulunmaktadır.

Kampanyamıza gelen imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir:

İSTANBUL	9641	HATAY	2015	DİYARBAKIR	785	FRANSA	343
ANKARA	8046	MALATYA	1924	ANTALYA	588	TOKAT	341
İZMİR	6436	MUĞLA	1645	ORDU	548	ZONGULDAK	336
KAHRAMANMARAŞ	6357	KONYA	1641	AYDIN	458	ESKİŞEHİR	325
TUNCELİ	6025	DENİZLİ	1396	BURSA	441	KARS	289
ADANA	4350	BOLU	1184	KAYSERİ	430	ADIYAMAN	239
ERZİNCAN	2771	B. ALMANYA	1097	İSPARTA	413	UŞAK	233
SİVAS	2743	TRABZON	1079	AMASYA	407	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3400
GAZİANTEP	2630	ELAZIĞ	1028	KOCAELİ	392		
MANİSA	2464	İÇEL	913	BALIKESİR	346	TOPLAM	75. 702

Sosyal-Emperyalizmin Beşinci Kolunun Denetiminde

SAHTE BARIŞ KONFERANSI

Geçtiğimiz ay içinde bazı örgütlere ve aydınlara, sağ üst köşesinde bir güvercin resmi olan bir bildiri yollandı. Bildiri, "Barış Derneği"nden geliyordu ve altında Enis Coşkun adlı bir avukatın imzası vardı. Bildiride, 1 Eylül tarihinde "Barış Konferansı" düzenlendiği belirtiliyordu. Dikkati çeken şu oldu: Bildiri, Sovyet Beşinci Koluna muhalefet eden unsurlardan ve kamuoyundan uzun süre dikkatle gizlenmeye çalışıldı. Bildirinin metni, Brejnev'in Sovyetler Birliği Revizyonist Partisinin 25'inci Kongresinde yaptığı konuşmanın "uluslararası ilişkiler" bölümünün bir özetinden ibaretti.

Nedir bu "Barış Konferansı", neye hizmet ediyor? Kimdir bu "Barış Derneği"?

Hatırlanacağı üzere geçen yılın 1 Eylül'ünde revizyonistler, bir "Barış Gecesi" düzenlemişlerdi. Toplantının baş konuğunun Brejnev'in ünlü yazarlarından Simonov'un olması, toplantının kime hizmet ettiğini gözler önüne sermekte idi. İşte "Barış Derneği" Simonov'ların himayesinde böylece ortaya çıktı.

Bu dernek bugüne kadar ne yaptı? Gerçek bir barış derneği olsa, Kıbrıs ve Yunanistan ile dostluğu savunması gerekmez miydi? Oysa "Barış Derneği" yöneticilerinin başlıca faaliyetleri, Yeni Çarların "barış ve yumuşama" masallarını papağan gibi tekrarlamak ve TASS ajansının bültenlerini çoğaltarak yaymak oldu. Bir de Moskova' gezileri.. Enis Coşkun koşa koşa Moskova'ya gitti. Moskova Radyosuna Moskova'nın masallarını tekrarladı.

Konferansın gündeminde iki madde var. Yeni Çarların savaş hazırlıklarının üzerine bir şal örtmek ve ülkemizin sosyal-emperyalizme bağımlılığını artırmanın yollarını tartışmak. Buna uygun olarak, "Sanayi İşbirliği ve Ortak Çıkarlı Projeler" maddesini de unutmamışlar.

Enis coşkun ve diğerleri, 1 Eylül toplantısının görünürdeki düzenleyicileridir. Esas tertipçileri ise Kremlin' in şeflcridir. Bugün dünyanın birçok ülkesinde "Barış Derneği" veya "Barış Komitesi" adı altında faaliyet gösteren derneklerin, merkezi Moskova' daki "Dünya Barış Konseyi"dir.

Halkımız "Dünya Barış Konseyi"ni, bu Konseyin Başkanı olan Çandra' nın konuşmalarından tanıyor. Çandra geçenlerde Yeni Çarların planlarına uygun olarak Kıbrıs halkına "uluslararası konferans" önermiş ve böylece bir Rus ajanı olduğunu ortaya koymuştu.

Yeni Çarlar ve onların adamları bütün dünyayı aptal ve kör, kendilerini ise çok kurnaz sanıyorlar. Halktan tamamen gizli toplantılarda, bir çatlak sesin çıkmaması ve birinin kalkıp "bu ne biçim barıştır, siz ne yapıyorsunuz" sorusunu sormaması için tedbir üzerine tedbir alıyorlar. Her şey iyi güzel de, sosyal-emperyalistlerin füzelerini, tanklarını hangi tedbirle gizleyecekler?

Barış bütün dünya halklarının haklı bir özlemidir. Uğrunda mücadele etmemiz gereken bir insanlık davasıdır. Bunu gerçekleştirebilmek için dünyamızın bugüne kadar geçirdiği tecrübelerden dersler çıkarmamız gerekmez mi? Özellikle II. Dünya Savaşının ve Hitler tecrübesinin bütün insanlığa öğrettiği başlıca ders şudur: Gerçekten barıştan yana olmak başkadır. "Barış", "silahsızlanma" ve "dostluk" sözleriyle savaş hazırlıklarını gizlemeye çalışmak başka.

Bugün gerçekten barış isteminin ve barışa içtenlikle hizmet etmenin tek bir yolu vardır. Yeni bir dünya savaşının esas kaynağını oluşturan Rus sosyal-emperyalizmine karşı durmak.

Türkiye aydınları Yeni Çarların Moskova'dan sahneye koydukları "Barış" adlı oyunda figüranlık yapmayı reddetmelidirler. Bu, yurt sevgisinin ve barışa içtenlikle hizmet arzusunun gereğidir.

"Barış Derneği„ Başkanı M.Dikerdem

Çalışmalarımızı Moskova'daki kuruluşa paralel olarak yapıyoruz

"Barış Derneği"nin Enis Coşkun tarafından nasıl tezgahlandığını daha önce yazmıştık. Şimdi de derneğin başkanı Mahmut DİKERDEM'le geçtiğimiz hafta içinde yaptığımız bir görüşmeyi okuyucularımıza sunuyoruz.

Emekli bir Büyükelçi olan Mahmut Dikerdem, "Barış Hareketi" hakkındaki görüşlerini şöyle açıkladı: Bugün "Barış Hareketi"nin temel direğini Dünya Komünist Hareketi ve sosyalist sistem oluşturmaktadır. "Barış Hareketi", Türkiye'de de işçi sınıfı hareketine dayanmalıdır, dayanmaktadır. ... Barış Derneği, merkezi Moskova'da bulunan "Dünya Barış Konseyi"ne paralel çalışmaktadır. Bazı mevzuat ve formalite engelleri yüzünden bu kuruluşla direk bağımız yok. Fakat bu önemli değil, çalışmanın aynı paraleldir. ...

Biz Mahmut Dikerdem'e gerçek ve kalıcı bir barış için mücadelenin, Amerika ve Rusya'ya karşı mücadele etmekle mümkün olabileceğini belirttik. Bütün "barış" laflarına rağmen silahlanmanın hızlandığını, bu bakımdan "barış" lafları etmek yerine saldırgan emperyalistlere karşı savunmamızı güçlendirmek gerektiğini söyledik. Mahmut Dikerdem bunlara "pekinci çizginin görüşü" diyerek karşı olduğunu söyledi. Helsinki görüşmelerinin silahsızlanmayı sağlayamasa bile "emperyalist sistemi geriletmek ve sosyalist sistemin silahlanmasını meşrulaştırmak için kullanıldığını" belirtti. Yani sosyal-emperyalistler silahlanacak ve bu gözlerden uzak kalacak, başkaları ise silahsızlanacak!

Barış Derneği'nin kuruluş bildirisinde, barış hareketine görüşü ne olursa olsun herkesin katılabileceği yazılmaktadır.

Mahmut Dikerdem ise, Barış Derneği'nin en önemli ilkelerinden birinin "Maocular karşı olmak" olduğunu söylemektedir. Fakat mesele bununla da kalmamaktadır. Derneğin kuruluş toplantısını hatırlayanlar, bu toplantıda TÖB-DER Genel Merkezi adına Ankara'dan gelmiş temsilci dururken İstanbul Şubesinden birinin konuşturulduğunu bilirler. Bunun nedeni, TÖB-DER Genel Merkezinin gönderdiği temsilcinin başka bir revizyonist kliğin adamı olması, İstanbul Şubesinden gelenin ise beşinci kolun adamı olmasıydı. Nitekim TÖB-DER Genel Merkezi, bu olayları hatırlatarak "Barış Konferansı"na katılmayacağını açıklamıştır. Bu olayları bizzat Mahmut Dikerdem de bize tekrarladı. "Barış Derneği" beşinci kolun işte bu derece denetimi altındadır.

Dikerdem, "Türkiye işçi sınıfını ve onun siyasi hareketini" bugünkü DİSK yöneticilerinin temsil ettiğini söylemektedir. Bu nedenle Behice Boran'a da vaktiyle, TİP'i yeniden kurmakla işçi sınıfı hareketini böleceğini, DİSK yönetimine cephe almaması gerektiğini söylediğini anlatmaktadır.

"Barış Derneği" denen kuruluşun başkanının görüşleri özelte budur.

BARIŞ MASALLARIYLA SAVAŞA HAZIRLANANLAR

HİTLER'İN SÖYLEDİKLERİ ve YAPTIKLARI

"Kim Avrupa'da savaştan söz ediyorsa, o kargaşalık peşinde koşuyor demektir. Uluslararası ekonominin gelişmesi ve garantili bir barışın kurulması için, bir güvenlik duygusunun yerleşmesi zorunludur. Bu da ancak silahsızlanma yoluyla sağlanabilir." (Hitler, 10 Ekim 1936)

"Ben insanların en barışçısıyım. Südetler bir kere Almanya'ya verildikten sonra, Çek devleti ile bir ilgim kalmayacak. İcap ederse ona garanti bile vereceğim." (Hitler, 26 Eylül 1938)

"Bütün hayatım boyunca bir Alman-İngiliz dostluğu için mücadele ettim." (23 Ağustos 1939) "Fransa'ya karşı hiç bir düşmanlığım yoktur." (25 Ağustos 1939)

Gene Hitler'in sözleriyle karşı karşıyayız. Avrupa'da savaş tehlikesinden söz eden herkese ateş püsküren ve "silahsızlanma"yı dilinden düşürmeyen bu "en barışçı insan", bu sözlerden bir hafta sonra Polonya'ya saldırmış, İngiltere ve Fransa ile savaşa tutuşmuştur. Daha sonra bütün dünyaya hükmetmek amacıyla bir dünya savaşı başlatmıştır. Bugün Hitler'in Polonya'ya saldırısının tarihi olan 1 Eylül'ü, EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE GÜNÜ olarak kutluyoruz.

BREJNEV'İN SÖYLEDİKLERİ ve YAPTIKLARI

Söyledikleri : SSCB'nin "hiç bir yayılma hedefi gütmeyen", "tamamen barışçı" bir dış siyaseti vardır, Ve yeryüzündeki bütün anlaşmazlıkların "barış içinde" çözülmesinden yanadır.

Yaptıkları : Ağustos 1968: Çekoslovakya'nın istilası. Çekoslovakya, 9 yıldır yüz bin Rus askerinin işgali altındadır. 1971: Hindistan, Rusya'nın desteğinde Pakistan'a saldırıp, bu ülkeyi parçaladı. Temmuz 1974: Türkiye'nin Kıbrıs müdahalesine yeşil ışık yaktı. Bulgar tümenleriyle Yunanistan'ı tehdit ederek Türk müdahalesini destekledi. O gün bu gündür bir Türk-Yunan savaşının pususunda bekliyor. 1971 ve 1976: Sudan'da darbe girişimleri. 1975-1976: 20 bin Kübalı paralı asker aracılığıyla Angola'ya müdahale. 1977 ilkbaharı : Angola üzerinden bu sefer Zaire'ye saldırı.

Söyledikleri: Sovyetler Birliği, silahlanma yarışına kesinlikle karşıdır ve "tam ve genel bir silahsızlanma", özellikle de nükleer silahların derhal "kontrol altına" alınmasını istemektedir. Bunun aksini iddia edenler, "barışçı Sovyet dış siyasetine kara çalan" ve "savaş kışkırtıcılığı yapan Maocular dır." Öte yandan, üçüncü dünyadaki silahlanma yarışı, "dünya barışı için ciddi bir tehlikedir"

Yaptıkları: Sovyet ekonomisi tepeden tırnağa askerileştirilmiş ve savaş sanayisiyle ilgili dallara muazzam miktarlarda insan gücü, malzeme ve para yığılmıştır. 1961-1975 arasında Sovyetler Birliği' nin askeri harcamaları 3 mislinden fazla artarak milli gelirin yüzde 20'sine ulaşmıştır. Halen yıllık askeri harcamaları ABD'ninkinden yüksektir ve daha hızlı artmaya devam etmektedir. Özellikle güdümlü füzeler, savaş uçakları, savaş gemileri ve nükleer silah dallarında, son yıllarda büyük bir tırmanma göstermektedir. 1964'te denizaltından atılan nükleer füzeleri ABD'nin dörtte biri kadarken, şimdi bu alanda da diğer süper devleti geçmiştir

Söyledikleri: SSCB, sadece kendini savunmak için silahlanmaktadır. Ne geçmişte ne de gelecekte, kimseyi "tehdit etmemiştir ve etmeyecektir".

Yaptıkları: Dünyanın her bölgesinde, bütün kara, hava ve deniz kuvvetlerini hızla takviye etmektedir. Sovyet donanmasının Akdeniz, Atlantik, Hint Okyanusu ve Pasifik'te giriştiği büyük manevralar, bir savaş halinde kuzeyde Baltık Denizinden ve güneyde Karadeniz'den başlayarak Atlantik ortasında kavuşan bir abluka hattı kurmaya hazırlandığını göstermektedir. Bir diğer abluka hattı ise, Karadeniz ve Akdeniz'den Hint Okyanusuna sarkıtılmak istenmektedir. Bu iki abluka hattının görevi, Amerika ve Avrupa'ya uzanan deniz yollarını keserek ilkönce Avrupa'yı, sonra ABD'yi kuşatma altına almak olacaktır.

Söyledikleri : SSCB, "Türkiye'nin dostudur". SSCB'den Türkiye'ye hiç bir tehdit ve kötülük gelmez Türkiye için tehlike, Batıdan, NATO içinden gelmektedir.

Yaptıkları : Deniz Kuvvetleri Komutanı Gorşkov, daha 1962'de yazdığı bir yazıda, elindeki nükleer füze gücüyle "Karadeniz kıyısı ülkelerini harabeye çevirmekten" dem vurmuştur. Gerek Gorşkov ve gerekse yardımcısı, Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanı İgorov, "sıcak denizlere ulaşmayı" ve "Sovyet forsunu denizlerin en ücra köşelerinde dalgalandırmayı" "objektif bir ihtiyaç" saymaktadırlar. Nitekim Sovyet savaş gemileri, bu amaç uğrunda Boğazlarımızdan yılda ortalama 430 geçiş yapmaktadır. Bu arada Kiev uçak gemisi de, Montrö Anlaşmasına aykırı olarak Boğazlardan geçirilmiştir.

Almanya Komünist Partisi'nin 2. Kongresi başarıyla sonuçlandı

Almanya Komünist Partisi (KPD) nin 2. Kongresi 28-31 Temmuz tarihleri arasında Duisburg şehrinde yapıldı.

Kongre, Partinin ideolojik, siyasi ve örgütsel birliğini sağlamlaştırmada, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini kavramada ve ülke şartlarına yaratıcı bir şekilde uygulamada 1974'de yapılan 1. Parti Kongresin - den bu yana önemli ilerlemeler kaydettiğini gösterdi.

Yeni seçilen Merkez Komitesi yaptığı ilk genel toplantısında Kristian Zemler yoldaşı Parti ve Merkez Komitesi başkanlığına seçti.

Kongre, Mao Zedung'un geliştirdiği Üç Dünya Teorisinin doğruluğunu vurguladı. Emperyalizme, sömürgeciliğe ve özellikle iki süper devletin hegemonya çabalarına karşı mümkün olan en geniş uluslararası birleşik cephenin kurulması ve esas darbenin Sovyet sosyal-emperyalizmine yöneltilmesi gerektiğini tespit etti.

Parti kongresi bugün iki süper devlet arasında sosyal-emperyalizmin daha tehlikeli olduğunu ve yeni bir dünya savaşının esas kaynağını oluşturduğunu ortaya koytu. Artan savaş tehlikesini gözardı eden her çeşit teslimiyetçi eğilimi mahkum etti.

Parti kongresi, modern revizyonizmin işçi hareketi içinde başdüşman olduğunu ve parti - nin modern revizyonizme karşı kararlı bir mücadele içinde inşa edilmesi zorunluluğunu vurguladı.

Parti kongresinin sonunda bütün dünyadaki Marksist-Leninist Parti ve örgütlere bir mesaj gönderildi. Mesajda şöyle denilmektedir:

"... Yerküremizdeki siyasi güçlerin birbirine bağlı, fakat aynı zamanda birbiriyle çelişme halinde bulunan üç dünyaya bölünmesi hakkında büyük öğretmenimiz Mao Zedung tarafından geliştirilen bilimsel tez, dünya durumunun parlak bir Marksist-Leninist tahlili ve dostlarımızın düşmanlarımızın kim olduğu tayin edici sorusunu cevaplandıran stratejik bir tespittir...

"Dünya Marksist-Leninist hareketi modern revizyonizme karşı mücadele içinde gelişmeye devam ediyor, güçleniyor ve tecrübeler kazanıyor. Birçok ülkede yeni Marksist-Leninist güçler oluşmuştur ve Marksist-Leninistlerin birliği eğilimi, revizyonistlerin bütün bölme teşebbüslerine ve bütün burjuva akımlara rağmen gelişmeye ve sağlamlaşmaya devam edecektir...

"Parti kongremiz, Çin'i yeniden kapitalist yola çekmek isteyen karşı devrimci 'Dörtlü Çete'yi parçalamada kazandığı muazzam zaferi dolayısıyla, ÇKP'yi ve 800 milyonluk Çin halkını coşkunlukla kutlar...

"Dünya devriminin kalesi Çin'in rengini değiştirmemiş olması, Çin Komünist Partisinin ve Çin halkının Hua Guo-feng yoldaşın şahsında Mao Zedung'un proleter devrimciçizgisini devam ettiren... bir başkana sahip olması, , sadece Çin Halk Cumhuriyeti için bir zafer olmakla kalmayıp, aynı zamanda dünya proletaryasının davası için de en büyük öneme sahiptir...

"Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini eylem kılavuzu olarak alacağımızı, onu bütün saldırı ve tahrifatlara karşı savunacağımızı ve onu ülkemizin somut şartlarına uygulamak için mücadele edeceğimizi vurgulu - yoruz... "

Türkiye proletaryası ve halkımız Almanya Komünist Partisinin 2. Kongresini devrimci duygularla selamlıyor. Alman proleter devrimcilerinin Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine sıkı sıkıya sarılmaları ve proleter enternasyonalizmine bağlı kalmaları dünya devrimine ve Türkiye devrimine güç katmaktadır. Türkiye halkı, iki süper devlete ve özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı, kardeş Alman halkıyla omuz omuza mücadele edecektir.

KIBRIS RUM ve TÜRK HALKININ ÖZLEMİ:

DIŞ MÜDAHALENİN KALKTIĞI BAĞIMSIZ KIBRIS

Tercüman gazetesi. Makarios'un ölümü dolayısı ile Kıbrıs'a giden iki muhabirinin yaptığı röportajları yayınladı. Bunlardan Rum kesimini anlatan Deniz Banoğlu'nun röportajları, Rum düşmanlığını körükleyenler için birer ibret belgesidir.

Gazeteci, 23 Ağustos 1977 tarihli Tercüman'da, Lefkoşe'nin Rum kesiminde gördüklerini şöyle anlatıyor:

"Kıbrıs Rum kesiminde Türk olduğumuzu duyan herkes başlıyor Kıbrıs'tan bahsetmeye. Satıcısı Kıbrıs'ı anlatıyor. Köylüsü Kıbrıs'ı anlatıyor; 'Türklerle ne kadar iyi geçinirdik' diyor. Şehirlisi, 'bizi bıraksalar iyi geçinirdik, nedir bu haller' diye yakınıyor. Politikacısı, üniversiteli genci, partilisi, partisizi, basit vatandaşı, aydını hep tek ağızdan tek bir şeyi tekrarlıyor : 'Önceleri Türklerle ne iyiydik'.

'Pekiyi iyiydiniz de neden bunlar oldu'... diye sorduğumuzda da şoföründen satıcısından, köylüsünden, şehirlisinden aynı cevabı alıyoruz : "Yabancı güçlerin müdahalesi adayı bu hale getirdi".. Kimi ise 'büyük milletlerin kışkırtması' diye görüşünü açıklıyor. Hepsi dönüp dolaşıp aynı görüşte birleşiyor: 'Bizi rahat bıraksınlar, ne Yunanistan'ı ne Türkiye'yi istiyoruz. İkisi de çekilsin. Kendi meselelerimizi kendi başımıza hallederiz.' "

Gazeteci Rum kesiminde Türkiye'den göçen bir Ermeni ile de görüşüyor. Kıbrıslı Ermeni yurttaş „ Türklerle ne kadar dost olduğunu anlattıktan sonra sözlerine şöyle devam ediyor:"Böyle olmamalıydı . Her iki taraf kardeş kardeş geçinip gidiyordu. 1963 olaylarının aslı çok başkaydı. İngilizlerin pis bir oyunuydu bu. "

Gazeteci daha sonra Rum kesiminde yaşayan Türklerle de konuşuyor. Limasol'de işçilik yapan bir Türk aile halinden ve geçiminden memnun olduğunu anlatıyor. Gazetecinin "neden Türk kesimine geçmiyorsunuz" sorusuna ise "bir şikayetimiz yok, çok şükür geçinip gidiyoruz" cevabını veriyorlar. Gazeteci "Türk kesimine neden geçmediğini" bir dairede çalışan Mehmet'e de soruyor. Mehmet de "hayatından memnun olduğunu" söyleyerek cevap veriyor.

Tercüman'ın Türk kesiminde yaptığı röportaj da, gazetecinin bütün kasıtlı tutumuna rağmen Türk halkının da aynı birlik isteğini ortaya koyuyor.

Tercüman, Türk halkının bu haklı isteğini karalayabilmek için bölücü faşistlere karşı çıkan herkese saldırıyor. Grevci memurundan işçilik yapan öğrencisine kadar herkesi, "Rumların adamı olmakla ", "kötü niyetler beslemekle" suçluyor.

"Meselelerimizi dış müdahale olmaksızın kendi başımıza halledelim. "İşte budur Kıbrıs'ın her iki toplumdan halkının özlemi. Tercüman'ın karanlık sayfalarına kadar sızan gerçek budur.

Kıbrıslı Rum ve Türk emekçiler Akdeniz'in bir cenneti andıran bu köşesinde yüzyıllarca birlikte yaşadılar. Rum ve Türk balıkçılar birlikte avlandı, köylüler birbirlerine imeceye gittiler. Rumlar Türklerden Türkler Rumlardan evlendiler, birbirlerine karıştılar. Taa, İngilizler gelip Kıbrıs'ı işgal edene dek. İngilizler Kıbrıs'ın efendisi olabilmek için iki milliyetten halkı birbirine karşı kışkırttılar. Bitmek tükenmek bilmedi bu kışkırtmalar . Gene de iki halkı birbirinden ayıramadılar.

Sonra Amerikalılar geldi, daha sonra da Ruslar. Şimdi Rum köylüsünü Türk köylüsüne, Türk gencini Rum esnafa bunlar kışkırtıyorlar.

Türkiye'nin müdahalesi de bütün bunların üzerine tuz biber ekti.Türk müdahalesi Kıbrıs'ın bağımsızlığını ayaklar altına aldı, Kıbrıs'ı ikiye böldü, Rumları topraklarından söküp attı. Üstelik bu müdahale Türkiye'yi iki süper devletin Akdeniz' deki rekabetinin girdabına sürükledi. Şimdi Rus sosyal-emperyalistleri Rumlarla Türklerin, Türkiye ile Yunanistan'ın birbirlerini kıracağı günlerin pusulsuna yatmışlardır. Yeni Çarlar, kan kokusuna gelen köpekbalıklarını andırmakta, Kıbrıs'ın açıklarında cirit atmaktadırlar.

Ne var ki hiç bir dış müdahale , hiç bir zorbalık, iki halk arasında yüzyıllardan beri süregelen bağları yıkmaya yetmiyor. Kıbrıs'ın Rum ve Türk halkı aynı topraklarda aynı mahallelerde kardeşçe yaşamanın özlemini duyuyor.

KISA DÜNYA HABERLERİ

MISIR kendisine silah ambargosu uygulayan Sovyetler Birliği ve Çekoslovakya'ya, bundan böyle pamuk satmayacak. Mısır devlet başkanı Enver Sedat'ın İskenderiye'de yaptığı bir açıklamaya göre, bu iki ülke, Mısır'ın bedelini peşin olarak ödediği tankların sadece dörtte birini teslim etmiş ve teslimat programını bir yıl geciktirmiş bulunuyorlar. Enver Sedat'ın açıklamaları arasında, Mısır ile Rusya arasında daha önce imzalanmış bulunan bütün silah satış sözleşmelerinin Sovyetler tarafından iptal edilmiş olduğu da yer alıyor.

YEMEN Demokratik Halk Cumhuriyeti (Güney Yemen) ile Yemen Arap Cumhuriyeti (Kuzey Yemen) devlet başkanları arasında yapılan görüşmelerde, iki ülke arasındaki sınır anlaşmazlıkları çözüme kavuşturuldu. Sana Radyosu tarafından yapılan açıklamada, "Kızıldeniz ülkelerinin bölgede büyük devletlerin etkisini azaltmak için birleşmeleri" konusunda görüş birliğine vardıkları da bildirildi. Öte yandan Beyrut ve Paris'te yayınlanan El Vatan el Arabi dergisi, son sayısında, Sovyetler Birliği'nin Aden'deki liman kolaylıklarının Güney Yemen hükümeti tarafından iptal edildiğini yazdı.